

พระราชบัญญัติ

เงินทดแทน

พ.ศ. 2537

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 15 มิถุนายน พ.ศ. 2537

เป็นปีที่ 49 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในส่วนของเงินทดแทน และกองทุนเงินทดแทน จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537”

มาตรา 2* พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป **[รก.2537/28ก/3/30 มิถุนายน 2537]*

มาตรา 3 ให้ยกเลิกข้อ 2 (6) และข้อ 9 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 และข้อ 3 และข้อ 10 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2533

บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

- (1) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น
- (2) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์
- (3) นายจ้างซึ่งประกอบธุรกิจโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับครู หรือครูใหญ่
- (4) นายจ้างซึ่งดำเนินกิจการที่มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไร ในทางเศรษฐกิจ
- (5) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงรับลูกจ้างเข้าทำงานโดยจ่ายค่าจ้างให้ และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้างในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคล ให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคล และผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้างโดยรับค่าจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไรแต่ไม่รวมถึงลูกจ้างซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย

“ค่าจ้าง” หมายความว่า เงินทุกประเภทที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้าง เป็นค่าตอบแทนการทำงานในวันและเวลาทำงานปกติไม่ว่าจะคำนวณตามระยะเวลา หรือคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้และให้หมายความรวมถึงเงินที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างในวันหยุดและวันลาซึ่งลูกจ้างไม่ได้ทำงานด้วย ทั้งนี้ ไม่ว่าจะกำหนดจำนวน หรือจ่ายในลักษณะใด หรือโดยวิธีการใด และไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร

“ประสบอันตราย” หมายความว่า การที่ลูกจ้างได้รับอันตรายแก่กาย หรือผลกระทบแก่จิตใจ หรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงานหรือป้องกันรักษาประโยชน์ให้แก่ นายจ้าง หรือตามคำสั่งของนายจ้าง

“เจ็บป่วย” หมายความว่า การที่ลูกจ้างเจ็บป่วยหรือถึงแก่ความตาย ด้วยโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะ หรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน

“สูญหาย” หมายความว่า การที่ลูกจ้างหายไปในระหว่างทำงาน หรือปฏิบัติตามคำสั่งของนายจ้าง ซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าลูกจ้างถึงแก่ความตายเพราะประสบเหตุอันตรายที่เกิดขึ้นในระหว่างทำงาน หรือปฏิบัติตามคำสั่งของนายจ้างนั้น รวมตลอดถึงการที่ลูกจ้างหายไปในระหว่างเดินทาง โดยพาหนะทางบก ทางอากาศ หรือทางน้ำ เพื่อไปทำงานให้นายจ้างซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าพาหนะนั้นได้ประสบเหตุอันตรายและลูกจ้างถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่เกิดเหตุ

“สูญเสียสมรรถภาพ” หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะหรือการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกายหรือจิตใจภายหลังการรักษาด้วยวิธีทางการแพทย์สิ้นสุดแล้ว

“เงินทดแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายเป็นค่าทดแทน ค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน และค่าทำศพ

“ค่าทดแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 สำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหายของลูกจ้างตามพระราชบัญญัตินี้

“ค่ารักษาพยาบาล” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการตรวจ การรักษา การพยาบาล และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเพื่อให้ผลของการประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วยบรรเทาหรือหมดสิ้นไป และหมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ เครื่องใช้ หรือวัตถุที่ใช้แทนหรือทำหน้าที่แทนหรือช่วยอวัยวะที่ประสบอันตรายด้วย

“ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเกี่ยวกับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน

“การฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน” หมายความว่า การจัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยและสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพของร่างกายหรือจิตใจหรือการฟื้นฟูอาชีพ เพื่อให้สามารถประกอบอาชีพที่เหมาะสมตามสภาพของร่างกาย

“ค่าทำศพ” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพของลูกจ้างตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้างหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่น ในกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายเนื่องจากประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหาย

“เงินสมทบ” หมายความว่า เงินที่นายจ้างจ่ายสมทบเข้ากองทุนเงินทดแทนเพื่อใช้เป็นเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้าง

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนเงินทดแทน

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคม หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด แล้วแต่กรณี

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการกองทุนเงินทดแทน

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

บททั่วไป

มาตรา 7 การเรียกร้องหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่ลูกจ้างพึงได้ตามกฎหมายอื่น

มาตรา 8 ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์เพื่อมีอำนาจฟ้องคดีและแก้ต่างคดีเกี่ยวกับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตาม มาตรา 20

ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ที่ประสงค์จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ฟ้องคดีหรือแก้ต่างคดีตามวรรคหนึ่งยื่นคำขอต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด

มาตรา 9 หน้าที่เกิดจากการไม่ชำระเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่มตามพระราชบัญญัตินี้ให้ลูกจ้างหรือสำนักงานมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของนายจ้างซึ่งเป็นลูกหนี้ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิในค่าภาษีอากร ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 10 ในกรณีที่นายจ้างซึ่งเป็นผู้รับเหมาช่วงไม่จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่มให้ผู้รับเหมาช่วงในลำดับถัดขึ้นไปหากมีตลอดสายจนถึงผู้รับเหมาชั้นต้นซึ่งมิใช่ นายจ้างร่วมรับผิดชอบกับผู้รับเหมาช่วงซึ่งเป็นนายจ้างในการจ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม

ให้ผู้รับเหมาชั้นต้นหรือผู้รับเหมาช่วงซึ่งมิใช่ นายจ้างที่ได้จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่มมีสิทธิไล่เบี้ยเอาแก่นายจ้างและบรรดาผู้รับเหมาช่วงอื่นหากมีตลอดสายในเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม ที่ได้จ่ายให้แก่ลูกจ้าง หรือสำนักงาน

มาตรา 11 ในกรณีที่ผู้ประกอบการได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรง โดยมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงานและรับผิดชอบในการจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่งก็ดี หรือมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางานก็ดี โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดหรือทั้งหมดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจในความรับผิดชอบของผู้ประกอบการ

ถ้าผู้รับเหมาค่าแรงดังกล่าวไม่จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม แก่ลูกจ้างหรือสำนักงาน ให้ผู้ประกอบการหรือผู้รับเหมาค่าแรง ซึ่งมีใช้นายจ้างร่วมรับผิดชอบกับผู้รับเหมาค่าแรง ซึ่งเป็นนายจ้างในการจ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม เสมือนหนึ่งเป็นนายจ้าง ให้ผู้ประกอบการหรือผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมีใช้นายจ้างที่ได้จ่ายเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม มีสิทธิไล่เบี้ยเอาแก่นายจ้างและบรรดาผู้รับเหมาค่าแรงอื่นหากมีตลอดสายในเงินทดแทน เงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม ที่ได้จ่ายให้แก่ลูกจ้างหรือสำนักงาน

มาตรา 12 กำหนดเวลาจ่ายเงินสมทบ กำหนดเวลาแจ้งรายการต่างๆ ต่อกองทุน กำหนดเวลายื่นคำร้องเรียกเงินทดแทนและกำหนดเวลาสำหรับการอุทธรณ์ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าวมิได้อยู่ในประเทศหรือมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าวได้ เมื่อเลขาธิการพิจารณาเห็นเป็นการสมควรจะให้ขยาย หรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปอีกตามความจำเป็นแก่กรณีก็ได้

หมวด 2 เงินทดแทน

มาตรา 13 เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลทันทีตามความเหมาะสมแก่อันตรายหรือความเจ็บป่วยนั้น และให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลตามวรรคหนึ่งโดยไม่ชักช้าเมื่อฝ่ายลูกจ้างแจ้งให้นายจ้างทราบ

มาตรา 14 ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนดชนิดของโรค ซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน

มาตรา 15 กรณีที่ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างตามความจำเป็นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 16 เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพแก่ผู้จัดการศพของลูกจ้างเป็นจำนวนหนึ่งร้อยเท่า ของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

มาตรา 17 ในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายโดยไม่มี

ผู้จัดการศพให้นายจ้างจัดการศพของลูกจ้างไปพลาถก่อนจนกว่าผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 จะมาขอเป็นผู้จัดการศพ แต่นายจ้างจะใช้ค่าทำศพหนึ่งหนึ่งในสามของค่าทำศพตามมาตรา 16 ไม่ได้ ถ้าลูกจ้างถึงแก่ความตายครบเจ็ดสิบสองชั่วโมง แล้วยังไม่มีผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 มาขอเป็นผู้จัดการศพ ให้นายจ้างจัดการศพนั้นตามประเพณีทางศาสนาของลูกจ้างซึ่งถึงแก่ความตายหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่นโดยคำนึงถึงฐานะทางสังคมของลูกจ้าง ในการนี้ ให้นายจ้างใช้ค่าทำศพส่วนที่เหลือได้

มาตรา 18 เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(1) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานติดต่อกันได้เกินสามวันไม่ว่าลูกจ้างจะสูญเสียอวัยวะตาม (2) ด้วยหรือไม่ก็ตาม โดยจ่ายตั้งแต่วันแรกที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ไปจนตลอดระยะเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี

(2) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสียอวัยวะบางส่วนของร่างกายโดยจ่ายตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและตามระยะเวลาที่ต้องจ่ายให้ตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนดแต่ต้องไม่เกินสิบปี

(3) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างทุพพลภาพโดยจ่ายตามประเภทของการทุพพลภาพและตามระยะเวลาที่จะต้องจ่ายตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบห้าปี

(4) ร้อยละหกสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหายมีกำหนดแปดปี

การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยซึ่งเป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะของร่างกายหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะไปเพียงบางส่วน ในการคิดค่าทดแทน ให้เทียบอัตราส่วนร้อยละจากจำนวนระยะเวลาที่กำหนดไว้ สำหรับการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะประเภทนั้นๆ ตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือนให้เป็นไปตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด

ค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองต้องไม่น้อยกว่าค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุดและไม่มากกว่าค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด

มาตรา 19 ในกรณีที่นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา 18 (2) หรือ (3) และต่อมาลูกจ้างได้ถึงแก่ความตายในขณะที่ยังรับค่าทดแทนไม่ครบระยะเวลาตามสิทธิดังกล่าว ให้ นายจ้างจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ต่อไป จนครบกำหนดระยะเวลาตามสิทธิ แต่ทั้งนี้ ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนรวมกันต้องไม่เกินแปดปี

มาตรา 20 เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้าง

(1) บิดามารดา

(2) สามีหรือภรรยา

(3) บุตรมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี เว้นแต่เมื่อมีอายุครบสิบแปดปี และยังคงศึกษาอยู่ในระดับที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรี ให้ได้รับส่วนแบ่งต่อไปตลอดระยะเวลาที่ศึกษาอยู่

(4) บุตรมีอายุตั้งแต่สิบแปดปี และทุพพลภาพ หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย

ให้บุตรของลูกจ้างซึ่งเกิดภายในสามร้อยสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือวันที่เกิดเหตุสูญหายมีสิทธิได้รับเงินทดแทนนับแต่วันคลอด

ในกรณีที่ไม่มีผู้มีสิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่ผู้ซึ่งอยู่ในอุปการะของลูกจ้างก่อนลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย แต่ผู้ผู้อยู่ในอุปการะดังกล่าวจะต้องได้รับความเดือดร้อนเพราะขาดอุปการะจากลูกจ้างที่ตาย หรือสูญหาย

มาตรา 21 ให้ผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ได้รับส่วนแบ่งในเงินทดแทนเท่ากัน

ในกรณีที่สิทธิได้รับเงินทดแทนสิ้นสุดลงเพราะผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ผู้หนึ่งผู้ใดถึงแก่ความตาย หรือสามี หรือภรรยาสมรสใหม่ หรือมิได้สมรสใหม่แต่มีพฤติการณ์แสดงให้เห็นได้ว่าอยู่กินฉันสามีหรือภรรยา กับหญิงหรือชายอื่น หรือบุตรไม่มีลักษณะตามมาตรา 20(3) หรือ (4) อีกต่อไป ให้นำส่วนแบ่งของผู้หมดสิทธิเพราะเหตุหนึ่งเหตุใดดังกล่าวไปเฉลี่ยให้แก่ผู้มีสิทธิอื่นต่อไป

มาตรา 22 นายจ้างไม่ต้องจ่ายเงินทดแทนในการประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยของลูกจ้างเพราะเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(1) ลูกจ้างเสพของมีนเมาหรือสิ่งเสพติดอื่นจนไม่สามารถครองสติได้

(2) ลูกจ้างจงใจให้ตนเองประสบอันตรายหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตน

ประสบอันตราย

มาตรา 23 ห้ามมิให้นายจ้างหักเงินทดแทนเพื่อการใดๆ และเงินทดแทนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

มาตรา 24 การจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา 18 หรือมาตรา 19 นายจ้างและลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 แล้วแต่กรณี จะตกลงกันจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวน หรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นก็ได้ แต่นายจ้างจะหักส่วนลดเกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงไม่ได้

มาตรา 25 การจ่ายเงินทดแทนตามหมวดนี้ ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 แทนนายจ้างนั้น แต่ถ้านายจ้างได้ตรองจ่ายเงินทดแทนให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธินั้นไปก่อน และเป็นกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่มีคำวินิจฉัยว่าลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิดังกล่าวมีสิทธิได้รับเงินทดแทน ให้นายจ้างขอรับเงินทดแทนที่ได้ตรองจ่ายไปคืนจากสำนักงานได้ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด

ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้ไม่มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ และได้ตรองจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ไปก่อน ถ้าลูกจ้างหรือผู้มีสิทธินั้นมีสิทธิได้รับเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 50 หรือ คำสั่งใหม่ตามมาตรา 51 นายจ้างมีสิทธินำเงินทดแทนที่ได้จ่ายให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิดังกล่าวไปนั้นมาหักจากจำนวนเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ได้ไม่เกินจำนวนเงินทดแทนตามประเภทที่กำหนดไว้ในคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่

หมวด 3

กองทุนเงินทดแทน

มาตรา 26 ให้มีกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานประกันสังคมเพื่อจ่ายเป็นเงินทดแทนแก่ลูกจ้างแทนนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามมาตรา 44 และเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา 43

ให้กองทุนเงินทดแทนตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2533 เป็นกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 27 กองทุนประกอบด้วย

- (1) เงินกองทุนเงินทดแทนตามมาตรา 26 วรรคสอง
- (2) เงินสมทบ
- (3) ผลประโยชน์ของกองทุนตามมาตรา 29
- (4) เงินเพิ่มตามมาตรา 46

- (5) เงินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา 47
- (6) เงินค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามมาตรา 66
- (7) ทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้หรือเงินอุดหนุน
- (8) รายได้อื่น
- (9) ดอกผลของกองทุน

มาตรา 28 เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าเงิน และทรัพย์สินของกองทุนตามมาตรา 26 เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานประกันสังคม โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน และให้จ่าย เป็นเงินทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้แทนนายจ้าง

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละยี่สิบสองของดอกผลของกองทุนต่อปี เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการบำบัด รักษา และส่งเสริมการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด และเป็นค่าใช้จ่ายในการส่งเสริม หรือป้องกันเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และไม่เกินร้อยละสามของดอกผลของกองทุนต่อปีเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงานกองทุนเงินทดแทนและค่าใช้จ่ายตามมาตรา 43

มาตรา 29 การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการ จัดหาผลประโยชน์ของกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

มาตรา 30 ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทินให้สำนักงาน เสนอบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเพื่อตรวจสอบรับรองและเสนอต่อคณะกรรมการ

บดุลและรายงานการรับจ่ายเงินดังกล่าว ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด 4

คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนและคณะกรรมการการแพทย์

มาตรา 31 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน” ประกอบด้วยเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมเป็นประธานกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินหกคนกับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละสามคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ

และผู้แทนสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในทางแพทยศาสตร์ นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การคลัง ประกันสังคม หรือประกันภัย

มาตรา 32 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายการบริหารกองทุน และการจ่ายเงินทดแทน
- (2) พิจารณาให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง และระเบียบต่างๆ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (3) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงแรงงานและ สวัสดิการสังคมเกี่ยวกับการรับเงินการจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน
- (4) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงแรงงานและ สวัสดิการทางสังคมเกี่ยวกับการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน
- (5) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา 52
- (6) ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่สำนักงานประกันสังคมในการ ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (7) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นบัญญัติ ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจมอบหมายให้ สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ปฏิบัติก็ได้

มาตรา 33 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา 34 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 33 กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) รัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคล

ในประเภทเดียวกันตามมาตรา 31 เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

มาตรา 35 ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งดำรงตำแหน่งครบตามวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปพลางก่อนจนกว่ากรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่แทน

มาตรา 36 การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 37 ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้ากรรมการผู้ใด มีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวในเรื่องที่พิจารณา ผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

มาตรา 38 ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการ และกรรมการอื่นมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้รัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ ในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่างๆ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการ และเลขานุการให้นามตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 35 และมาตรา 36 วรรคสอง และวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 39 การประชุมของคณะกรรมการการแพทย์ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าห้าคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา 40 คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินงานในการให้บริการทางการแพทย์
- (2) ให้คำปรึกษาแนะนำในทางการแพทย์แก่คณะกรรมการ และสำนักงาน
- (3) ให้ความเห็นต่อสำนักงานในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา 13 และประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมตามมาตรา 14 และมาตรา 18 (2) และ (3)
- (4) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการแพทย์ หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา 41 คณะกรรมการหรือคณะกรรมการการแพทย์จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการการแพทย์

มอบหมายก็ได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา 36 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 42 คณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์ และคณะอนุกรรมการมีอำนาจสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องส่งเอกสาร สิ่งของ หรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาได้ ในการนี้จะสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วยก็ได้

มาตรา 43 กรรมการ กรรมการการแพทย์ และอนุกรรมการมีสิทธิ ได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่น ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

หมวด 5

เงินสมทบ

มาตรา 44 ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการ และท้องที่ที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบให้นายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามวรรคหนึ่งยื่นแบบลงทะเบียน จ่ายเงินสมทบ และแบบรายการแสดงรายชื่อลูกจ้างตามแบบที่เลขาธิการกำหนด และจ่ายเงินสมทบ ณ สำนักงานแห่งท้องที่ที่นายจ้างยื่นแบบลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ

มาตรา 45 เพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บเงินสมทบจากนายจ้างตามมาตรา 44 ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจประกาศกำหนดอัตราเงินสมทบไม่เกินร้อยละห้าของค่าจ้างที่นายจ้างจ่ายแต่ละปี อัตราเงินฝากสำหรับกรณีที่นายจ้างขอจ่ายเงินสมทบเป็นงวดไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของเงินสมทบแต่ละปี วิธีการประเมินและการเรียกเก็บเงินสมทบจากนายจ้างตลอดจนระเบียบ วิธีการอันจำเป็นเพื่อให้สำนักงานดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

การกำหนดอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่งให้คำนึงถึงสถิติการประสบอันตรายของแต่ละประเภทกิจการ ภาระของกองทุนและจำนวนเงินของกองทุนที่มีอยู่ให้กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการลดหรือเพิ่มอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่งให้แก่นายจ้างตามอัตราส่วนการสูญเสียของนายจ้างในรอบสามปีปฏิทินที่ผ่านมา

มาตรา 46 นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินสมทบภายในกำหนดเวลา หรือจ่ายเงินสมทบไม่ครบจำนวนตามที่จะต้องจ่ายให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสามต่อเดือนของเงินสมทบที่ต้องจ่าย

มาตรา 47 เลขานุการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของนายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวน

การมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งจะกระทำได้อีกเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้นายจ้างนำเงินสมทบหรือเงินเพิ่มที่ค้างมาจ่ายภายในเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่นายจ้างได้รับหนังสือนั้นและนายจ้างไม่จ่ายภายในเวลาที่กำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการ ยึด आयัด และขายทอดตลาด และจ่ายเงินสมทบหรือเงินเพิ่มที่ค้างจ่าย ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่นายจ้างโดยเร็วโดยให้เลขานุการมีหนังสือแจ้งให้นายจ้างทราบ เพื่อขอรับเงินที่เหลือคืนโดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ถ้านายจ้างไม่มาขอรับคืนภายในห้าปีให้ตกเป็นของกองทุน

หมวด 6

การยื่นคำร้อง การพิจารณาคำร้อง และการอุทธรณ์

มาตรา 48 เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหายให้นายจ้างแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่ หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาอยู่ตามแบบที่เลขาธิการกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือควรจะได้ทราบถึงการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย

มาตรา 49 เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่ หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาอยู่ตามแบบที่เลขาธิการกำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย แล้วแต่กรณี

มาตรา 50 เมื่อมีการแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ตามมาตรา 48 หรือมีการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนตามมาตรา 49 หรือความปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่า ลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนและออกคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ตามแบบที่เลขาธิการกำหนดโดยมิชักช้า

คำสั่งตามวรรคหนึ่งถ้าเป็นกรณีที่ลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 มีสิทธิได้รับเงิน

ทดแทนให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดจำนวนเงินทดแทนและระยะเวลาที่ต้องจ่ายเงินทดแทนไว้ด้วย และสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินดังกล่าวแก่ลูกจ้างภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบหรือถือว่าได้ทราบคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ณ สถานที่ทำงานของลูกจ้างสถานที่อื่นตามที่นายจ้างและฝ่ายลูกจ้างตกลงกัน หรือที่สำนักงาน

มาตรา 51 ถ้าปรากฏภายหลังว่าผลของการประสบอันตราย หรือการเจ็บป่วยของลูกจ้างเปลี่ยนแปลงไปอันเป็นเหตุให้คำสั่งที่เกี่ยวกับเงินทดแทนตามมาตรา 50 ไม่เป็นไปตามมาตรา 18 หรือมีกรณีตามมาตรา 19 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนใหม่ได้ คำสั่งใหม่ให้มีผลเฉพาะการจ่ายเงินทดแทนในคราวต่อไป

ในกรณีที่ข้อเท็จจริงปรากฏขึ้นในภายหลังอันเป็นเหตุให้คำสั่งที่เกี่ยวกับเงินทดแทนตามมาตรา 50 คลาดเคลื่อนไปให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนใหม่ได้

ในกรณีที่การเจ็บป่วยเกิดขึ้นภายหลังการสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง ให้ลูกจ้างยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนจากนายจ้างต่อสำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่หรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาได้ภายในสองปีนับแต่วันที่ทราบการเจ็บป่วย

มาตรา 52 ในกรณีที่นายจ้าง ลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ซึ่งได้รับคำสั่ง คำวินิจฉัย หรือการประเมินเงินสมทบของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้แล้วไม่พอใจคำสั่ง คำวินิจฉัย หรือการประเมินเงินสมทบนั้น ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง คำวินิจฉัย หรือการประเมินเงินสมทบ ทั้งนี้ เว้นแต่เป็นคำสั่งตามมาตรา 47

เมื่อคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

มาตรา 53 ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย ถ้าไม่นำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องจ่ายเงินทดแทนตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเป็นผู้นำคดีไปสู่ศาล ผู้นั้นต้องวางเงินต่อศาลโดยครบถ้วนตามจำนวนที่ถึงกำหนดจ่ายตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการจึงจะฟ้องคดีได้

เมื่อคดีถึงที่สุดและผู้ซึ่งนำคดีไปสู่ศาลตามวรรคสองมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินทดแทนตามคำพิพากษาของศาลให้ศาลมีอำนาจจ่ายเงินที่ผู้นั้นวางไว้ต่อศาลแก่สำนักงาน เพื่อให้สำนักงานจ่ายเงินทดแทนดังกล่าวแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ต่อไป

มาตรา 54 ในกรณีที่ลูกจ้างของนายจ้างตามมาตรา 44 ผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 หรือนายจ้างตามมาตรา 44 ยื่นอุทธรณ์ หรือนำคดีไปสู่ศาล การอุทธรณ์หรือนำคดีไปสู่ศาลไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือของคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี

มาตรา 55 ในกรณีที่นายจ้างอุทธรณ์การประเมินเงินสมทบหรือนำคดีไปสู่ศาล การอุทธรณ์ หรือการนำคดีไปสู่ศาลไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ถ้านายจ้างได้รับอนุญาตจากเลขาธิการให้รอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือคำพิพากษาของศาลก็ให้จ่ายภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่กรณี

ในกรณีที่มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาถึงที่สุดให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบหรือจ่ายเงินสมทบเพิ่มขึ้น นายจ้างจะต้องจ่ายภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

การอุทธรณ์หรือการนำคดีไปสู่ศาลตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้งดการเสียเงินเพิ่มตามมาตรา 46

มาตรา 56 ให้นำมาตรา 46 มาตรา 47 มาตรา 52 มาตรา 53 มาตรา 55 และมาตรา 60 มาใช้บังคับแก่ผู้รับเหมาขั้นต้นและผู้รับเหมาช่วงซึ่งมิใช่ นายจ้างตามมาตรา 10 และผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรงซึ่งมิใช่ นายจ้างตามมาตรา 11 โดยอนุโลม

หมวด 7 พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา 57 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในสถานประกอบการ หรือสำนักงานของนายจ้าง สถานที่ทำงานของลูกจ้าง ในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบหรือสอบถามข้อเท็จจริง ตรวจสอบทรัพย์สิน หรือเอกสารหลักฐานอื่น ถ่ายภาพถ่ายสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ้าง การจ่ายค่าจ้าง ทะเบียนลูกจ้าง การจ่ายเงินกระทำการอย่างอื่นตามสมควรเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในอันที่จะปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(2) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาเพื่อประกอบการพิจารณา

(3) ยึดอายัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินตามคำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา 47

มาตรา 58 ในการปฏิบัติกรของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 57 ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับอำนาจความสะดวกให้ตามควรแก่กรณี

มาตรา 59 ในการปฏิบัติกรตามหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับร้องขอ

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา 60 ในการปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด 8

การส่งหนังสือ

มาตรา 61 ในการส่งคำสั่ง คำวินิจฉัย คำเตือน หรือหนังสือแจ้งการประเมินเงินสมทบของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ เลขานุการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ให้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือให้เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่นำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของนายจ้างในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของนายจ้าง ถ้าไม่พบนายจ้าง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของนายจ้าง หรือพบนายจ้างแต่นายจ้างปฏิเสธไม่ยอมรับจะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของนายจ้างนั้นก็ไ้

ถ้าการส่งตามวรรคหนึ่งไม่สามารถกระทำไ้ ให้ส่งโดยปิดคำสั่ง คำวินิจฉัย คำเตือน หรือหนังสือแจ้งการประเมินเงินสมทบในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงานของนายจ้าง สถานที่ทำงานของลูกจ้าง หรือภูมิลำเนา หรือถิ่น ที่อยู่ของนายจ้าง เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวและเวลาได้ล่วงพ้นไปไม่น้อยกว่าสิบห้าวันแล้วให้ถือว่านายจ้างได้รับคำสั่ง คำวินิจฉัย คำเตือน หรือหนังสือแจ้งการประเมินเงินสมทบนั้นแล้ว

หมวด 9

บทกำหนดโทษ

มาตรา 62 นายจ้างผู้ใดไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย ได้รับการรักษาพยาบาลตามมาตรา 13 หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 17 มาตรา 44 หรือมาตรา 48 ต้อง

ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 63 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์ หรือ คณะอนุกรรมการที่สั่งตามมาตรา 42 หรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 57 (2) หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 58 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 64 นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 50 หรือมาตรา 51 โดยมีได้อุทธรณ์ตามมาตรา 52 หรือมิได้นำคดีไปสู่ศาลตามมาตรา 53 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 65 ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้าง อันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองแรงงาน หรือการสอบสวน หรือการพิจารณาคดี

มาตรา 66 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเจ้าพนักงาน ดังต่อไปนี้เห็นว่า ผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษจำคุก หรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้

- (1) เลขานุการ สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร
- (2) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น

ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้เลขานุการ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอม การเปรียบเทียบหรือไม่ ให้อยู่ในดุลยพินิจของเจ้าพนักงานตาม (1) หรือ (2) แล้วแต่กรณี

ในการเปรียบเทียบตามมาตรา นี้ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบต้องเปรียบเทียบปรับไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของอัตราโทษปรับที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น และเมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบหรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา 67 นายจ้างซึ่งมีหน้าที่จ่ายเงินสมทบอยู่แล้วตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ซึ่งออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2533 อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีหน้าที่จ่ายเงินสมทบตามอัตราที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดตามประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวต่อไป จนกว่าจะได้มีประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมตามมาตรา 45 ใช้บังคับ

มาตรา 68 ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ซึ่งออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2533 อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับเงินทดแทนตามประกาศกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามลิตินั้น

มาตรา 69 คำร้องที่ยังไม่ถึงที่สุด หรือคดีที่ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้บังคับตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ซึ่งออกตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2533 จนกว่าคำร้อง หรือคดีนั้นๆ จะถึงที่สุด

มาตรา 70 บรรดาประกาศหรือคำสั่งที่ออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2533 ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบประกาศหรือคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ข้อกำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานบางประการเป็นอุปสรรคในการบังคับใช้ และไม่ทันสมัยภาวะการณ์ ในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2533 บัญญัติให้โอนกองทุนเงินทดแทนและบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย และของเจ้าหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานกองทุนเงินทดแทน และงานกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานแรงงานจังหวัดไปเป็นของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย หรือของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย ดังนั้น เพื่อให้กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนและกองทุนเงินทดแทน เป็นพระราชบัญญัติที่สมบูรณ์แยกจากกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 111 ตอนที่ 28 ก ลงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2537

ประมวลกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ คำสั่งที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานประกันสังคม

ความหมายเครื่องหมาย สปส.

จากภาพเครื่องหมายราชการ ตัวอักษรเป็นชื่อย่อของสำนักงานประกันสังคม และที่เป็นทรงสามเหลี่ยมแสดงออกถึงการร่วมมือร่วมใจและความรับผิดชอบร่วมกันทั้ง 3 ฝ่าย คือ รัฐบาล นายจ้าง และลูกจ้าง สำหรับเส้นตรง 3 เส้นที่พุ่งขนานไปสู่จุดสุดยอดของสามเหลี่ยมหน้าจั่วเปรียบเสมือนเสาหลัก 3 เสา ที่มั่นคงของสำนักงานประกันสังคม และแสดงให้เห็นถึงการผนึกกำลังช่วยเหลือเกื้อกูลกันพัฒนางานประกันสังคมให้มีความเจริญรุ่งเรืองไปสู่จุดสุดยอดอันเป็นประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ สีน้ำเงินและสีทองแสดงให้เห็นถึงความมั่นคงของสำนักงานประกันสังคม

ความหมายดวงตรากระทรวงแรงงาน

เทวดาองค์กลาง คือเทพบดี เปรียบเสมือนรัฐบาลผู้เป็นกลาง ผู้รักษาความเป็นธรรม พระหัตถ์ขวาทือพระขรรค์หมายถึงอำนาจ หมายถึงความเด็ดขาด ออกกฎหมายและสั่งลงโทษ ผู้ทำความผิด พระหัตถ์ซ้ายถือช่อดอกไม้ทิพย์ หมายถึงการให้รางวัล ให้การตอบแทนให้ความเมตตา มีความโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ให้ความยุติธรรม

เทวดาองค์ขวา (ขวาขององค์กลาง) เป็นเทวดาซึ่งเปรียบเสมือนนายจ้าง ในพระหัตถ์จะถือม้วนสาร ซึ่งหมายถึงโครงการอันเป็นกิจกรรมที่จะปฏิบัติดำเนินการของนายจ้าง เช่น นโยบายและแผนหรือข้อตกลงสัญญาของนายจ้างหรือธรรมบัญญัติ หรือจรรยาบรรณ เพื่ออำนวยประโยชน์ทั้งฝ่ายนายจ้างและฝ่ายผู้รับจ้าง

เทวดาองค์ซ้าย (ซ้ายขององค์กลาง) เป็นเทวดาที่เปรียบเสมือนลูกจ้าง ในพระหัตถ์ขวาทือฝั่งอันหมายถึงการสร้างสรรค์ ความชำนาญและเชี่ยวชาญในวิชาชีพ พระหัตถ์ซ้ายถือดั่ง ซึ่งหมายถึงความเที่ยงตรงซื่อสัตย์ต่อวิชาการ อาชีพของตน และองค์การของตน

กฎกระทรวง

(พ.ศ. 2538)

ออกตามความในพระราชบัญญัติเงินทดแทน

พ.ศ. 2537

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 และมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ในกรณีที่นายจ้าง และลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 แล้วแต่กรณีตกลงกันจ่ายค่าทดแทนในคราวเดียวเต็มจำนวน หรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่น นายจ้างจะหักส่วนลดได้ในอัตราร้อยละสองต่อปีของค่าทดแทนที่ลูกจ้าง หรือผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 ได้รับจากนายจ้าง

ให้ไว้ ณ วันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2538

(ลงชื่อ) **ยุทธ อังกินันท์**

(นายยุทธ อังกินันท์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 112 ตอนที่ 11ก ลงวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2538

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๙)
ออกตามความในพระราชบัญญัติเงินทดแทน
พ.ศ. ๒๕๓๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้คณะกรรมการการแพทย์หรือคณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการการแพทย์มอบหมายเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาความจำเป็นในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้าง

ข้อ ๒ ให้ลูกจ้างที่ประสงค์จะขอรับค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ยื่นคำขอตามแบบที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบดังกล่าว หน่วยงานประกันสังคมหรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓ ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นตามหลักเกณฑ์และอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายในกระบวนการเวชศาสตร์ฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านการแพทย์และค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านอาชีพ ไม่เกินสองหมื่นบาท

(๒) ค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานไม่เกินสองหมื่นบาท

ข้อ ๔ ค่าใช้จ่ายในกระบวนการเวชศาสตร์ฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านการแพทย์ ตามข้อ ๓ (๑) ให้จ่ายตามหลักเกณฑ์และอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายทางกายภาพบำบัด ครั้งละไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

(๒) ค่าใช้จ่ายทางอาชีพบำบัด ครั้งละไม่เกินห้าสิบบาท

(๓) ค่าอวัยวะเทียม หน่วยละไม่เกินอัตราที่ทางราชการกำหนด

(๔) ค่ากายอุปกรณ์เสริม หน่วยละไม่เกินหนึ่งพันห้าร้อยบาท

ในกรณีที่ลูกจ้างมีความจำเป็นที่จะต้องซ่อมแซมหรือเปลี่ยนอวัยวะเทียม หรือกายอุปกรณ์เสริม ให้คณะกรรมการการแพทย์หรือผู้ซึ่งคณะกรรมการการแพทย์มอบหมายเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาความจำเป็นดังกล่าว

ข้อ ๕ ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านอาชีพตามข้อ ๓ (๑) ให้จ่ายได้เฉพาะที่เป็นการฝึกตามหลักสูตรที่หน่วยงานในสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ดำเนินการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราดังต่อไปนี้

(๑) งานฝึกเตรียมเข้าทำงาน ให้จ่ายได้เฉพาะงานใดงานหนึ่งและไม่เกินอัตราดังต่อไปนี้

ก. งานเครื่องมือกล	สี่พันแปดร้อยบาท
ข. งานโลหะ	สามพันสองร้อยบาท
ค. งานไม้เฟอร์นิเจอร์ แกะสลัก ช่างสี	แปดพันบาท
ง. งานประกอบชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้า	สามพันสองร้อยบาท
จ. งานสำนักงาน	สามพันบาท
ฉ. งานสิ่งประดิษฐ์	ห้าพันบาท
ช. งานซ่อมรถจักรยาน	สามพันสองร้อยบาท

(๒) งานฝึกอาชีพ ให้จ่ายได้เฉพาะงานใดงานหนึ่งและไม่เกินอัตราดังต่อไปนี้

ก. งานเครื่องมือกล	เจ็ดพันสามร้อยบาท
ข. งานโลหะแผ่นและสีโลหะ	หกพันห้าร้อยบาท
ค. งานเชื่อมโลหะ	เจ็ดพันแปดร้อยบาท
ง. งานเชื่อมมิก	สี่พันหกหรือยี่สิบบาท
จ. งานไม้เฟอร์นิเจอร์	หนึ่งหมื่นหนึ่งพันบาท
ฉ. งานไม้ประดิษฐ์	เจ็ดพันห้าร้อยบาท
ช. งานเครื่องยนต์เล็ก	เจ็ดพันบาท
ซ. งานสำนักงาน	หนึ่งพันหกหรือบาท
ฅ. งานพิมพ์ติด	หนึ่งพันบาท
ฉ. งานพิมพ์	สี่พันสองร้อยบาท
ฎ. งานอิเล็กทรอนิกส์	หนึ่งหมื่นบาท
ฏ. งานซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า	สี่พันห้าร้อยบาท
ฐ. งานเครื่องทำความเย็นและปรับอากาศ	หกพันห้าร้อยบาท
ฑ. งานตัดเย็บเสื้อผ้า	หกพันบาท

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๙

ลงชื่อ **ประสงค์ บุรณพงษ์**
(นายประสงค์ บุรณพงษ์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ รักษาราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ บัญญัติให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างตามความจำเป็น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ในกรณีที่ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยอันเกี่ยวข้องกับการทำงานตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 113 ตอนที่ 18ก ลงวันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2539

กฎกระทรวง

กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานที่ให้นายจ้างจ่าย

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๙

ข้อ ๒ ให้คณะกรรมการการแพทย์ หรือคณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการการแพทย์ มอบหมายเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาความจำเป็นในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้าง

ข้อ ๓ ให้ลูกจ้างที่ประสงค์จะขอรับค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยยื่นคำขอตามแบบที่เลขาธิการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา พร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบดังกล่าว ณ สำนักงานประกันสังคม สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ สำนักงานประกันสังคมจังหวัด หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด สาขา แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔ ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นตามหลักเกณฑ์และอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านอาชีพ โดยให้จ่ายได้เฉพาะที่เป็นการฝึกตามหลักสูตรที่หน่วยงานของสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ดำเนินการไม่เกินสองหมื่นสี่พันบาท

(๒) ค่าใช้จ่ายในกระบวนการเวชศาสตร์ฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านการแพทย์ โดยเป็นค่าใช้จ่ายทางกายภาพบำบัดไม่เกินวันละสองร้อยบาท และค่าใช้จ่ายทางกิจกรรมบำบัดไม่เกินวันละหนึ่งร้อยบาท แต่รวมแล้วไม่เกินสองหมื่นสี่พันบาท

(๓) ค่าใช้จ่ายในกระบวนการบำบัดรักษาและการผ่าตัดเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานไม่เกินสี่หมื่นบาท

(๔) ค่าวัสดุ และอุปกรณ์ด้านเวชศาสตร์ฟื้นฟู หน่วยละไม่เกินอัตราตามที่กระทรวงการคลังกำหนดรวมแล้วไม่เกินหนึ่งแสนหกหมื่นบาท

ข้อ ๕ ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านอาชีพข้อ ๔ (๑) ให้จ่ายได้ตามหลักสูตรและอัตราดังต่อไปนี้

(๑) หลักสูตรฝึกเตรียมเข้าทำงาน ให้จ่ายได้เฉพาะงานใดงานหนึ่ง และไม่เกินอัตราดังต่อไปนี้

ก. งานเครื่องมือกล	หกพันหกร้อยบาท
ข. งานสำนักงาน	สามพันห้าร้อยบาท
ค. งานไม้	เจ็ดพันบาท
ง. งานพิมพ์	ห้าพันบาท
จ. งานไฟฟ้าเบื้องต้น	สี่พันบาท
ฉ. งานสิ่งประดิษฐ์	สี่พันบาท
ช. งานเกษตร	ห้าพันบาท

(๒) หลักสูตรฝึกอาชีพ ให้จ่ายได้เฉพาะงานใดงานหนึ่ง และไม่เกินอัตราดังต่อไปนี้

ก. งานเครื่องมือกล	เจ็ดพันบาท
ข. งานช่างโลหะ	หนึ่งหมื่นเจ็ดพันบาท
ค. งานช่างไม้	หนึ่งหมื่นหกพันบาท
ง. งานเครื่องยนต์เล็ก	หกพันบาท
จ. งานสำนักงาน	สี่พันบาท
ฉ. งานพิมพ์	ห้าพันบาท
ช. งานช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์	หนึ่งหมื่นบาท
ซ. งานเครื่องทำความเย็น และปรับอากาศ	หกพันบาท
ด. งานตัดเย็บเสื้อผ้า	หกพันบาท

ข้อ ๖ ค่าใช้จ่ายในกระบวนการบำบัดรักษาและการผ่าตัดเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน หากเกินกว่าอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ (๓) ให้นำมายังจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าวเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเพิ่มได้ไม่เกินหนึ่งแสนหนึ่งหมื่นบาท โดยให้คณะกรรมการการแพทย์หรือคณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการการแพทย์มอบหมายเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ ๗ คำวัสดุและอุปกรณ์ด้านเวชศาสตร์ฟื้นฟูตามข้อ ๔ (๔) หากหน่วยใดที่กระทรวงการคลังไม่ได้กำหนดอัตราไว้ ให้คณะกรรมการการแพทย์หรือคณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการการแพทย์มอบหมายเป็นผู้มีอำนาจพิจารณา เป็นรายกรณี

ในกรณีที่ลูกจ้างมีความจำเป็นต้องซ่อมแซมหรือเปลี่ยนวัสดุและอุปกรณ์ด้านเวชศาสตร์ฟื้นฟูตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการการแพทย์หรือคณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการการแพทย์มอบหมายเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาความจำเป็นดังกล่าว

ข้อ ๘ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับรวมถึงลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยซึ่งอยู่ระหว่างเข้ารับการรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ โดยให้ใช้อัตราค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานตามกฎกระทรวงนั้นนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับเป็นต้นไป

ข้อ ๙ คำขอที่ยื่นไว้ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้ถือเป็นคำขอตามกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ 10 มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ลงชื่อ พลเอกสุรศักดิ์ กาญจนรัตน์
(พลเอกสุรศักดิ์ กาญจนรัตน์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่หลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานที่ให้นายจ้างจ่ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานที่ให้นายจ้างจ่ายให้มีความเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงและสอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

หมายเหตุ 1. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่มที่ 132 ตอนที่ 19ก
ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2558

2. กฎกระทรวงฉบับนี้ให้มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2558 เป็นต้นไป

กฎกระทรวง
กำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่าย
พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่ายตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ พ.ศ. ๒๕๔๔

ข้อ ๒ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกินสี่หมื่นห้าพันบาท

ข้อ ๓ ในกรณีค่ารักษาพยาบาลที่จ่ายตามข้อ ๒ ไม่เพียงพอ ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเพิ่มอีกไม่เกินหกหมื่นห้าพันบาทสำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้างในลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของอวัยวะภายในหลายส่วนและต้องได้รับการผ่าตัดแก้ไข

(๒) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของกระดูกหลายแห่งและต้องได้รับการผ่าตัดแก้ไข

(๓) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของศีรษะและต้องได้รับการผ่าตัดเปิดกะโหลกศีรษะ

(๔) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของกระดูกสันหลัง ไชสันหลัง หรือรากประสาท

(๕) ประสบภาวะที่ต้องผ่าตัดต่ออวัยวะที่ยุงยากซึ่งต้องใช้วิธีจูลศัลยกรรม

(๖) ประสบอันตรายจากไฟไหม้ น้ำร้อนลวก สารเคมี หรือไฟฟ้า จนถึงขั้นสูญเสียผิวหนังลึกถึงหนังแท้เกินกว่าร้อยละสามสิบของร่างกาย

(๗) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่น ซึ่งรุนแรงหรือเรื้อรังตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๔ ในกรณีค่ารักษาพยาบาลที่จ่ายตามข้อ ๓ ไม่เพียงพอ ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเพิ่มขึ้นอีก ทั้งนี้ เมื่อรวมค่ารักษาพยาบาลตามข้อ ๒ และข้อ ๓ แล้ว ต้องไม่เกินสองแสนบาทสำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้างในลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยตามข้อ ๓ (๑) ถึง (๖) ตั้งแต่สองรายการขึ้นไป

(๒) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยตามข้อ ๓ (๑) ถึง (๖) ที่จำเป็นต้องใช้เครื่องช่วยหายใจ หรือต้องพักรักษาตัวอยู่ในหอผู้ป่วยหนัก หอผู้ป่วยวิกฤต หรือหอผู้ป่วยไฟไหม้ น้ำร้อนลวกตั้งแต่ยี่สิบวันขึ้นไป

(๓) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของระบบสมองหรือไขสันหลังที่จำเป็นต้องรักษาตั้งแต่สามสิบวันติดต่อกัน

(๔) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยซึ่งรุนแรงหรือเรื้อรังจนเป็นผลให้อวัยวะสำคัญล้มเหลว

ข้อ ๕ ในกรณีค่ารักษาพยาบาลที่จ่ายตามข้อ ๔ สำหรับลูกจ้างรายใดไม่เพียงพอให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลดังกล่าวเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่รวมทั้งสิ้นต้องไม่เกินสามแสนบาท โดยให้คณะกรรมการการแพทย์พิจารณาและคณะกรรมการให้ความเห็นชอบ

ข้อ ๖ การจ่ายค่ารักษาพยาบาลตามข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ หรือข้อ ๕ หากลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ป่วยในมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าห้อง ค่าอาหาร ค่าบริการพยาบาล และค่าบริการทั่วไป ให้นายจ้างจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าวเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินวันละหนึ่งพันสามร้อยบาท

ข้อ ๗ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับรวมถึงลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยซึ่งเป็นผู้ป่วยในครั้งแรกที่ยังคงรักษาพยาบาลอยู่ตั้งแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับเป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๑

อุไรวรรณ เทียนทอง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงอัตราค่ารักษาพยาบาลให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบันจึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่มที่ 125 ตอนที่ 67ก
ลงวันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2551

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่าย

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่าย พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๒ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกินห้าหมื่นบาท

ข้อ ๓ ในกรณีค่ารักษาพยาบาลที่จ่ายตามข้อ ๒ ไม่เพียงพอ ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเพิ่มอีกไม่เกินหนึ่งแสนบาท สำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้างในลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของอวัยวะภายในหลายส่วนและต้องได้รับการผ่าตัดแก้ไข

(๒) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของกระดูกหลายแห่งและต้องได้รับการผ่าตัดแก้ไข

(๓) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของศีรษะและต้องได้รับการผ่าตัดเปิดกะโหลกศีรษะ

(๔) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของกระดูกสันหลัง ไชสันหลัง หรือรากประสาท

(๕) ประสบภาวะที่ต้องผ่าตัดต่ออวัยวะที่ยู่ยกซึ่งต้องใช้วิธีจุลศัลยกรรม

(๖) ประสบอันตรายจากไฟไหม้ น้ำร้อนลวก ความร้อน ความเย็น สารเคมี รังสี ไฟฟ้า หรือระเบิด จนถึงขั้นสูญเสียอวัยวะหนึ่งถึงหนึ่งแฉับตั้งแต่ร้อยละสิบห้าของพื้นที่ผิวของร่างกาย

(๗) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรงหรือเรื้อรัง ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๔ ในกรณีค่ารักษาพยาบาลที่จ่ายตามข้อ ๓ ไม่เพียงพอ ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเพิ่มขึ้นอีก โดยเมื่อรวมค่ารักษาพยาบาลตามข้อ ๒ และข้อ ๓ แล้วต้องไม่เกินสามแสนบาท สำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้างในลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยตามข้อ ๓ (๑) ถึง (๖) ตั้งแต่สองรายการขึ้นไป

(๒) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยตามข้อ ๓ (๑) ถึง (๖) ที่จำเป็นต้องใช้เครื่องช่วยหายใจหรือต้องพักรักษาตัวอยู่ในหอผู้ป่วยหนัก หอผู้ป่วยวิกฤต หรือหอผู้ป่วยไฟไหม้ น้ำร้อนลวก ตั้งแต่ยี่สิบวันขึ้นไป

(๓) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของระบบสมองหรือไขสันหลังที่จำเป็นต้องรักษาตั้งแต่สามสิบวันติดต่อกัน

(๔) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรงหรือเรื้อรังตามข้อ ๓ (๗)

(ก) เป็นผลให้อวัยวะสำคัญล้มเหลว

(ข) กรณีอื่นนอกจาก (ก) ให้เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการการแพทย์

ข้อ ๕ ในกรณีคำรักษาพยาบาลที่จ่ายตามข้อ ๔ ไม่เพียงพอ ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเพิ่มขึ้น ตามความเห็นของคณะกรรมการการแพทย์ โดยเมื่อรวมค่ารักษาพยาบาลตามข้อ ๒ ข้อ ๓ และข้อ ๔ แล้ว ต้องไม่เกินห้าแสนบาท

ข้อ ๖ ในกรณีคำรักษาพยาบาลที่จ่ายตามข้อ ๕ สำหรับลูกจ้างรายใดไม่เพียงพอ ให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเพิ่มขึ้น ตามความเห็นของคณะกรรมการการแพทย์โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ โดยเมื่อรวมค่ารักษาพยาบาลตามข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕ แล้ว ต้องไม่เกินหนึ่งล้านบาท

ข้อ ๗ ลักษณะการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่คณะกรรมการการแพทย์จะพิจารณาให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเพิ่มขึ้นตามความในข้อ ๕ หรือข้อ ๖ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๘ การจ่ายค่ารักษาพยาบาลตามข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๔ ข้อ ๕ หรือข้อ ๖ หากลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ป่วยไม่มีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าห้อง ค่าอาหาร ค่าบริการพยาบาล และค่าบริการทั่วไป ให้นายจ้างจ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าวเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินวันละหนึ่งพันสามร้อยบาท

ข้อ ๙ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับรวมถึงลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับซึ่งเป็นผู้ป่วยในที่เข้ารักษาพยาบาลเป็นครั้งแรกและยังคงรักษาพยาบาลอยู่จนถึงวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ 30 มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ลงชื่อ พลเอกสุรศักดิ์ กาญจนรัตน์
(พลเอกสุรศักดิ์ กาญจนรัตน์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากอัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทนไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงอัตราค่ารักษาพยาบาลให้มีความเหมาะสมกับลักษณะของการประสบอันตรายหรือความเจ็บป่วยของลูกจ้างที่จะได้รับค่ารักษาพยาบาลเพิ่มขึ้น เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงและสอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

หมายเหตุ 1. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่มที่ 12ก ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558

2. กฎกระทรวงฉบับนี้ให้มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558 เป็นต้นไป

ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
เรื่อง ประเภท ขนาดของกิจการ และท้องที่ที่ให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 และมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม จึงออกประกาศกำหนดประเภท ขนาดของ กิจการ และท้องที่ที่ให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัด จากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ 2 ให้นายจ้างซึ่งมีลูกจ้างทำงานอยู่ในท้องที่ที่พระราชอาณาจักรตั้งแต่สิบคนขึ้นไป มีหน้าที่จ่ายเงินสมทบ ทั้งนี้ เว้นแต่นายจ้างซึ่งประกอบกิจการเพาะปลูก ประมง ป่าไม้ และ เลี้ยงสัตว์ ซึ่งมีได้ใช้ลูกจ้างตลอดปี และไม่มียานลักษณะอื่นรวมอยู่ด้วย

นายจ้างผู้ใดมีหน้าที่จ่ายเงินสมทบอยู่แล้ว ให้จ่ายเงินสมทบต่อไป แม้ว่าภายหลังมี ลูกจ้างไม่ถึงสิบคนก็ตาม

ข้อ 3 อัตราเงินสมทบที่นายจ้างต้องจ่ายตามข้อ 2 ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวง แรงงานและสวัสดิการสังคม ที่ออกตามความในมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537

ข้อ 4 ให้นายจ้างซึ่งมีหน้าที่จ่ายเงินสมทบกองทุนเงินทดแทนตามประกาศ กระทรวงมหาดไทยซึ่งออกตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 (ฉบับที่ 1) พ.ศ. 2533 อยู่แล้วก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้มีหน้าที่จ่ายเงินสมทบต่อไปตามอัตราเงินสมทบที่กำหนดในประกาศกระทรวงแรงงานและ สวัสดิการสังคม ที่ออกตามความในมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537

ประกาศ ณ วันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2537

(ลงชื่อ) **เสริมศักดิ์ การุณ**
(นายเสริมศักดิ์ การุณ)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 111 ตอนพิเศษ 41
ลงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2537

ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
เรื่อง ประเภท ขนาดของกิจการ และท้องที่ที่ให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบ
(ฉบับที่ 2)

โดยที่เป็นการสมควรให้นายจ้างทำงานอยู่ในทุกท้องที่ที่ทั่วราชอาณาจักรตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไป มีหน้าที่จ่ายเงินสมทบกองทุนเงินทดแทน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 และมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความในข้อ 2 แห่งประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง ประเภท ขนาดของกิจการ และท้องที่ที่ให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบ ลงวันที่ 12 กันยายน 2537 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ 2 ให้นายจ้างที่มีลูกจ้างทำงานตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไปในทุกท้องที่ที่ทั่วราชอาณาจักรมีหน้าที่จ่ายเงินสมทบ ทั้งนี้ เว้นแต่

(1) นายจ้างที่ประกอบกิจการเพาะปลูก ประมง ป่าไม้ และเลี้ยงสัตว์ ซึ่งมีมิได้ใช้ลูกจ้างตลอดปีและไม่มีงานลักษณะอื่นรวมอยู่ด้วย

(2) นายจ้างที่เป็นบุคคลธรรมดา ซึ่งงานที่ลูกจ้างทำนั้นมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย

(3) นายจ้างที่ประกอบการค้าแร่ การค้าแพลงลอย”

ข้อ 2 ในกรณีที่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิเป็นผู้ได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างอยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างต่อไปจนครบตามสิทธิ

ข้อ 3 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2545 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2545

เดช บุญหลง
(นายเดช บุญหลง)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

หมายเหตุ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 119 ตอนพิเศษ 25ง ลงวันที่ 19 มีนาคม 2545

ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม*

เรื่อง อัตราเงินสมทบ อัตราเงินฝาก

วิธีการประเมินและการเรียกเก็บเงินสมทบ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 และมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม จึงออกประกาศกำหนดอัตราเงินสมทบ อัตราเงินฝาก วิธีการประเมินและการเรียกเก็บเงินสมทบ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ 2 ในประกาศนี้

“**สำนักงาน**” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคม หรือ สำนักงานประกันสังคมจังหวัด แล้วแต่กรณี

“**เงินสมทบ**” หมายความว่า เงินที่นายจ้างจ่ายสมทบเข้ากองทุนเงินทดแทน เพื่อใช้เป็นเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้าง

“**ปี**” หมายความว่า ปีปฏิทิน

“**แบบลงทะเบียน**” หมายความว่า แบบลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบและแบบรายการแสดงรายชื่อลูกจ้าง ตามมาตรา 44 แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537

หมายเหตุ* ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมฉบับนี้ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง อัตราเงินสมทบ อัตราเงินฝาก วิธีการประเมิน และการเรียกเก็บเงินสมทบ (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2540

- (ฉบับที่ 1) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 111 ตอนพิเศษ 41ง เมื่อวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2537

- (ฉบับที่ 2) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 114 ตอนพิเศษ 59ง เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2540

หมวด 1 อัตราเงินสมทบ

ข้อ 3 ให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบตามอัตราเงินสมทบ ซึ่งกำหนดไว้ในตารางที่ 1 ท้ายประกาศนี้

หมวด 2 การกำหนดรหัสประเภทกิจการ

ข้อ 4 เพื่อประโยชน์ในการเรียกเก็บเงินสมทบ ให้สำนักงานกำหนดรหัสประเภทกิจการของนายจ้างตามตารางที่ 1 ท้ายประกาศนี้ โดยพิจารณาจากประเภทกิจการที่นายจ้างดำเนินการ และให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบตามอัตราเงินสมทบของรหัสประเภทกิจการนั้น

ในกรณีที่ไม้อาจกำหนดรหัสประเภทกิจการของนายจ้างอย่างหนึ่งอย่างใดได้ให้กำหนดรหัสประเภทกิจการที่มีความเสี่ยงภัยใกล้เคียงอย่างยิ่ง

ข้อ 5 ให้สำนักงานกำหนดรหัสประเภทกิจการของนายจ้างรายหนึ่งเพียงรหัสเดียว โดยพิจารณาจากกิจการหลักของนายจ้างผู้นั้น เว้นแต่นายจ้างประกอบกิจการหลายอย่างที่ไม่เกี่ยวข้องกัน

ถ้าไม่สามารถกำหนดรหัสประเภทกิจการตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดรหัสประเภทกิจการซึ่งเป็นบริการหรือผลผลิตสุดท้าย เว้นแต่ไม่สามารถแยกได้ว่าประเภทกิจการใดเป็นบริการหรือผลผลิตสุดท้าย ให้กำหนดรหัสประเภทกิจการซึ่งมีลูกจ้างมากที่สุด ถ้าไม่สามารถแยกได้ว่าประเภทกิจการใดมีลูกจ้างมากที่สุด ให้กำหนดรหัสประเภทกิจการที่มีอัตราเงินสมทบสูงสุด

ในกรณีที่นายจ้างประกอบกิจการผลิตหรือประกอบและจำหน่าย ให้สำนักงานกำหนดรหัสประเภทกิจการซึ่งเป็นกิจการผลิตหรือประกอบแล้วแต่กรณี

ข้อ 6 ถ้าปรากฏว่ารหัสประเภทกิจการที่กำหนดไว้ไม่ถูกต้องกับข้อเท็จจริงให้สำนักงานวินิจฉัยและเปลี่ยนแปลงรหัสประเภทกิจการ และอัตราเงินสมทบของนายจ้างให้ถูกต้องกับข้อเท็จจริง และเมื่อได้เปลี่ยนแปลงเป็นการถูกต้องแล้วให้แจ้งให้นายจ้างทราบ เพื่อให้ นายจ้างจ่ายเงินสมทบเพิ่ม หรือจ่ายเงินคืนแก่นายจ้าง

การเปลี่ยนแปลงตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นผลให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบเพิ่ม หรือสำนักงานต้องจ่ายเงินคืนให้นายจ้าง ให้มีผลบังคับย้อนหลังได้ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันต้นแห่งปีนั้น

หมวด 3 วิธีเรียกเก็บเงินสมทบ

ข้อ 7 ให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบเป็นรายปี

เงินสมทบให้คำนวณจากค่าจ้างที่นายจ้างจะต้องจ่ายให้แก่ลูกจ้างทั้งปี

ลูกจ้างคนใดได้รับค่าจ้างเกินกว่าสองแสนสี่หมื่นบาทต่อปี ค่าจ้างที่นำมาคำนวณเงินสมทบสำหรับลูกจ้างผู้นั้น ให้คำนวณเพียงสองแสนสี่หมื่นบาท

กรณีที่ลูกจ้างตามวรรคสองทำงานไม่ถึงหนึ่งปี การคำนวณเงินสมทบให้ลดลงตามส่วน

ข้อ 8 นายจ้างรายใดมีหน้าที่ยื่นแบบลงทะเบียน แต่ไม่ยื่น หรือยื่นแล้วแต่ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง หรือปฏิเสธที่จะให้ข้อเท็จจริงในการคำนวณเงินสมทบให้สำนักงานบันทึกรายละเอียดในแบบลงทะเบียนแล้วประเมินเงินสมทบที่นายจ้างผู้นั้นต้องจ่ายโดยพิจารณาจากหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หากไม่มีหลักฐานที่เกี่ยวข้องก็ให้ประเมินเงินสมทบตามที่เห็นสมควร

ข้อ 9 นายจ้างรายใดได้ยื่นแบบลงทะเบียนและจ่ายเงินสมทบครั้งแรกต่อสำนักงานแล้ว ในปีต่อไปให้จ่ายเงินสมทบซึ่งคำนวณโดยประมาณตลอดทั้งปีภายในเดือนมกราคมของทุกปี

เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงประเภทกิจการ และข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อความในแบบลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบซึ่งได้ยื่นไว้ต่อสำนักงาน ให้นายจ้างแจ้งเป็นหนังสือให้สำนักงานทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงนั้น

ข้อ 10 ภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี ให้นายจ้างแจ้งจำนวนเงินค่าจ้างทั้งหมดของปีที่ล่วงมาแล้วที่ได้จ่ายจริงให้กับลูกจ้างตามแบบที่สำนักงานกำหนด โดยให้แจ้งนับแต่วันที่ต้องจ่ายเงินสมทบจนถึงวันสิ้นปีนั้น และให้สำนักงานคำนวณเงินสมทบที่ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง ผลต่างระหว่างเงินสมทบที่นายจ้างได้จ่ายให้แก่สำนักงานไว้แล้ว และที่คำนวณใหม่จะเป็นเงินสมทบที่นายจ้างต้องจ่ายเพิ่มหรือสำนักงานจะต้องจ่ายคืนให้กับนายจ้าง แล้วแต่กรณี

การแจ้งจำนวนเงินค่าจ้างตามวรรคหนึ่ง หากเป็นกรณีที่นายจ้างเลิกกิจการให้นายจ้างแจ้งจำนวนเงินค่าจ้างภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เลิกกิจการ โดยให้แจ้งจำนวนเงินค่าจ้างจนถึงวันเลิกกิจการหรือวันสิ้นปีที่มีการจ่ายค่าจ้าง แล้วแต่กรณี

ข้อ 11 ในกรณีที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบเพิ่ม หรือสำนักงานต้องจ่ายเงินคืนให้แก่ นายจ้างตามข้อ 6 และข้อ 10 ให้นายจ้างหรือสำนักงานดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบผลว่านายจ้างจะต้องจ่ายเงินสมทบเพิ่ม หรือสำนักงานต้องจ่ายเงินคืนแล้ว แต่กรณี เว้นแต่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบเพิ่มตามจำนวนที่คำนวณได้ตามข้อ 10 วรรค

หนึ่ง ให้ดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในเดือนมีนาคม

ข้อ 12 นายจ้างรายใดซึ่งมีหน้าที่จะต้องจ่ายเงินสมทบตั้งแต่วันต้นแห่งปีและยินยอมปฏิบัติตามข้อกำหนดในข้อ 13 และข้อ 14 อาจยื่นคำขอต่อสำนักงานตามแบบที่สำนักงานกำหนด เพื่อขออนุญาตผ่อนชำระเงินสมทบเป็นงวดก็ได้

นายจ้างซึ่งได้รับอนุญาตให้ผ่อนชำระเงินสมทบเป็นงวด หากไม่ปฏิบัติตามความในข้อ 13 หรือข้อ 14 สำนักงานอาจยกเลิกการอนุญาตดังกล่าวนั้นก็ได้อีก

ข้อ 13 นายจ้างซึ่งได้รับอนุญาตให้ผ่อนชำระเงินสมทบเป็นงวดให้ฝากเงินไว้กับสำนักงานเป็นจำนวนร้อยละยี่สิบห้าของเงินสมทบ ซึ่งคำนวณโดยประมาณตลอดทั้งปี เพื่อเป็นการประกันการจ่ายเงินสมทบ ทั้งนี้ ภายในเดือนมกราคม

เงินฝากตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานเก็บรักษาไว้ตลอดระยะเวลาที่นายจ้างได้รับอนุญาตให้ผ่อนชำระเงินสมทบ และให้สำนักงานคืนเงินฝากให้นายจ้าง เมื่อนายจ้างไม่ขอผ่อนชำระเงินสมทบ หรือสำนักงานยกเลิกการอนุญาตให้ผ่อนชำระหรือนายจ้างไม่มีหน้าที่จ่ายเงินสมทบต่อไป

ข้อ 14 การจ่ายเงินสมทบของนายจ้าง ซึ่งได้รับอนุญาตให้ผ่อนชำระเงินสมทบเป็นงวดให้แบ่งจ่ายเป็นสี่งวดตามปี และต้องจ่ายภายในเดือนถัดจากวันสิ้นงวดของแต่ละงวดรวมทั้งแจ้งจำนวนเงินค่าจ้างทั้งสิ้นของแต่ละงวดตามแบบที่สำนักงานกำหนด

หมวด 4

การลดหรือเพิ่มอัตราเงินสมทบ

ข้อ 15 นายจ้างซึ่งต้องจ่ายเงินสมทบตามตารางที่ 1 มาแล้วสี่ปีติดต่อกันให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบในปีถัดไป ลดหรือเพิ่มอัตราเงินสมทบตามอัตราส่วนการสูญเสียของนายจ้างตามตารางที่ 2 ท้ายประกาศนี้

การคำนวณหาอัตราส่วนการสูญเสียตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานคำนวณอัตราส่วนการสูญเสียโดยเฉลี่ยของนายจ้างแต่ละรายย้อนหลังไปสามปีติดต่อกันและนำผลที่คำนวณได้ไปใช้ในปีถัดไปจากปีที่คำนวณหาอัตราส่วนการสูญเสีย

อัตราส่วนการสูญเสียนั้น ให้นำเงินทดแทนซึ่งต้องจ่ายให้แก่ลูกจ้างแต่ละคนคำนวณเป็นร้อยละของเงินสมทบที่นายจ้างผู้นั้นต้องจ่ายในระยะเวลาเดียวกัน

ในกรณีที่นายจ้างประกอบกิจการหลายประเภทและมีหน้าที่จ่ายเงินสมทบทุกประเภทกิจการ การคำนวณหาอัตราส่วนการสูญเสียให้คำนวณแยกตามประเภทกิจการนั้นๆ

ข้อ 16 สำหรับนายจ้างที่ได้จ่ายเงินสมทบตามประกาศของกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย อัตราและวิธีเรียกเก็บเงินสมทบ การจ่ายเงินทดแทนของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน และการอุทธรณ์ซึ่งออกตามความในข้อ 3 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2515 อยู่ก่อนวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับให้นำจำนวนเงินทดแทนที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างแต่ละคน และการจ่ายเงินสมทบตามประกาศของกระทรวงมหาดไทยดังกล่าวมาคำนวณหาอัตราส่วนการสูญเสียตามหลักเกณฑ์ในข้อ 15 ด้วย

ประกาศ ณ วันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2537

(ลงชื่อ) **เสริมศักดิ์ การุณ**

(นายเสริมศักดิ์ การุณ)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ตารางที่ 1⁽¹⁾
อัตราเงินสมทบ

รหัส	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวด 0100		
การสำรวจ การทำเหมืองแร่ และการประกอบกิจการ เกี่ยวกับแร่ กรวด หิน ดิน หินทราย		
0101	การสำรวจแร่ น้ำมันปิโตรเลียม หรือก๊าซธรรมชาติ	0.8
0102	การทำเหมืองแร่ (ยกเว้นการทำเหมืองแร่ใต้ดิน)	1.0
0103	การทำเหมืองแร่ใต้ดิน	1.0
0104	การระเบิด ย่อย โม่หรือบดหิน	1.0
0105	การขุดเจาะน้ำมันปิโตรเลียม หรือก๊าซธรรมชาติ	1.0
0106	การขุดดิน กรวด การดูดทราย	0.4
0107	การผลิตเกลือดิบ	0.2
0108	การประกอบกิจการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับการประกอบ กิจการในหมวดนี้ แต่มิได้จัดประเภทไว้ในหมวดนี้	0.8
หมวด 0200		
การผลิตอาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ		
0201	การฆ่าสัตว์	0.4
0202	การผลิตผงชูรส	0.3
0203	การผลิตเครื่องดื่ม การผลิต การถนอมอาหาร ซึ่งมีได้ จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.5
0204	การผลิตน้ำแข็ง	0.8

หมายเหตุ ⁽¹⁾ ความเดิม แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง อัตราเงินสมทบ อัตราเงินฝาก วิธีการประเมินและการเรียกเก็บเงินสมทบ (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2540

รหัส	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
0205	การผลิตน้ำตาลหรือการทำน้ำตาลให้บริสุทธิ์	0.8
0206	การทำเกลือให้บริสุทธิ์	0.3
0207	การอบเมล็ดพืช การสีข้าว หรือการแปรสภาพ เมล็ดพืชอื่นๆ รวมทั้งการทำแป้งจากพืช	0.9
0208	การผลิตน้ำมันพืช	0.5
0209	การผลิตยาสูบ รวมทั้งการบ่ม การอบใบยา	0.3
หมวด 0300 การผลิตสิ่งทอ สิ่งถัก เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ ผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์		
0301	การทียบฝ้าย ปั่นนุ่น	0.5
0302	การผลิตเส้นไหม	0.2
0303	การปั่น การทอ การฟอก การย้อม การพิมพ์ การแต่ง สำเร็จเส้นใยหรือผ้า การผลิตกระสอบ พรหม สิ่งถักทอ ปูลาด ตาข่าย แห อวน เชือก และผลิตภัณฑ์จากเส้นใย โดยใช้เครื่องจักร	0.3
0304	การปั่น การทอ การฟอก การย้อม การพิมพ์ การแต่ง สำเร็จ เส้นใยหรือผ้า การผลิตกระสอบ พรหม สิ่งถักทอ ปูลาด ตาข่าย แห อวน เชือก และผลิตภัณฑ์จากเส้นใย โดยไม่ใช้เครื่องจักร	0.2
0305	การอัดปอ อัดใยมะพร้าว	0.3
0306	การผลิตสำลี ไม้พันสำลี และผ้ากอซ	0.5
0307	การผลิตเครื่องแต่งกายสำเร็จรูปจากผ้า รวมทั้ง การผลิตผลิตภัณฑ์อื่นจากผ้าซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.2
0308	การทำดอกไม้ประดิษฐ์	0.5
0309	การฟอก การแต่งสำเร็จหนังสัตว์ การตกแต่งขนสัตว์ และการผลิตผลิตภัณฑ์จากหนังสัตว์ หนังเทียม	0.5

รหัส	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
0310	การผลิตรองเท้า หมวด 0400 การทำป่าไม้ การแปรรูปไม้ การผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้	0.5
0401	การทำป่าไม้ การเลื่อยไม้ การแปรรูปไม้	1.0
0402	การไส การอบ การอบน้ำยาไม้ การผลิตไม้บาง (วีเนียร์) ไม้อัด การผลิตชิ้นไม้ แผ่นไม้เพื่อปูพื้นหรือ เพื่อการตกแต่ง	1.0
0403	การผลิตผลิตภัณฑ์จากหวาย ไม้ไผ่ กก อ้อ พาง และพืชอื่นๆ	0.5
0404	การเผาถ่าน	0.3
0405	การผลิตเครื่องเรือน เครื่องตกแต่ง เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากไม้ซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	1.0
	หมวด 0500 การผลิตกระดาษ ผลิตภัณฑ์จากกระดาษ และการพิมพ์ ต่างๆ	
0501	การผลิตเยื่อกระดาษ หรือกระดาษ	0.9
0502	การผลิตผลิตภัณฑ์จากกระดาษ	0.8
0503	การพิมพ์ การประกอบกิจการหนังสือพิมพ์	0.3
	หมวด 0600 การผลิตเคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์เคมี น้ำมันปิโตรเลียม ก๊าซ ยาง พลาสติก	
0601	การผลิตเคมีภัณฑ์	0.9
0602	การผลิตสี หมึก สารขัดเงา น้ำมันชักเงา หรือ ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน	0.5

รหัส	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
0603	การผลิต การบรรจุยา	0.3
0604	การผลิตวัตถุระเบิด กระสุนปืน รวมทั้งดอกไม้เพลิง ประทัด พลุ แก๊ป	1.5
0605	การผลิตไม้ขีดไฟ	0.5
0606	การผลิตสบู่ แชมพู ยาสีฟัน เทียน น้ำหอม เครื่องสำอาง ผงซักฟอก ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ทำความสะอาดหรือดับกลิ่น	0.5
0607	การผลิตผลิตภัณฑ์เคมีปราบศัตรูพืชและสัตว์	0.5
0608	การผลิตผลิตภัณฑ์เคมีซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.5
0609	การผลิตกาบ	0.3
0610	การกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม การแยกก๊าซธรรมชาติ รวมทั้ง ผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่ได้จากปิโตรเลียม	0.6
0611	การผลิต การบรรจุก๊าซ	0.9
0612	การผลิตยางและผลิตภัณฑ์จากยางซึ่งมิได้จัดประเภท ไว้ในที่อื่น	0.6
0613	การผลิตยางนอก ยางในรถยนต์ ยางพาหนะอื่นๆ รวมทั้งการหล่อดอกยาง	0.7
0614	การผลิตเม็ดพลาสติก โยสังเคราะห์ เรซิน	0.6
0615	การผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก หรือการผลิตผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน	0.7
0616	การผลิตกระดูกป่น ออสซีอิน เจลละติน ไชมัน (ยกเว้นไชมันที่ใช้ทำอาหารและเถ้ากระดูก)	0.4
0617	การผลิตปุ๋ยเคมี	0.7
0618	การผลิตปุ๋ยอินทรีย์	0.4
0619	การผสม การบรรจุ กรด ต่าง	0.8
0620	การผลิตเทปภาพ เทปเสียง	0.3

รหัส	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวด 0700 การผลิตผลิตภัณฑ์จากแร่โลหะ		
0701	การผลิตเครื่องปั้นดินเผา เครื่องฉนวนไฟฟ้า ผลิตภัณฑ์จากดิน ที่ใช้ในการก่อสร้าง รวมทั้งเครื่องสุขภัณฑ์	0.4
0702	การผลิตซีเมนต์ ปูนขาว	0.5
0703	การผลิตผลิตภัณฑ์คอนกรีตอัดแรง	1.8
0704	การผลิตผลิตภัณฑ์คอนกรีต แร่ใยหิน ปูนปลาสเตอร์ เซลโลกรีต แร่โลหะต่างๆ ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.6
0705	การผลิตกระจก เครื่องแก้ว หลอดไฟฟ้า	0.8
หมวด 0800 การผลิตโลหะขั้นมูลฐาน		
0801	การถลุงแร่โดยใช้กรรมวิธีทางเคมี	2.0
0802	การถลุงแร่โดยใช้กรรมวิธีอื่น นอกจากกรรมวิธีทางเคมี	0.8
0803	การรีดโลหะ การผลิตเหล็ก เหล็กกล้า	2.0
0804	การหล่อหลอมโลหะ การกลึงโลหะ	1.2
หมวด 0900 การผลิตผลิตภัณฑ์จากโลหะ การผลิตเครื่องจักรและ อุปกรณ์		
0901	การผลิต การซ่อมเครื่องเรือน เครื่องใช้สำนักงาน หรือเครื่องติดตริงที่ทำด้วยโลหะ หรือโลหะเป็นส่วนใหญ่	1.5
0902	การผลิต ติดตั้ง ประตู่ หน้าต่างที่ทำด้วยโลหะ หรือโลหะเป็นส่วนใหญ่	0.8
0903	การผลิตท่อ เครื่องประกอบท่อ รวมทั้งการผลิต ส่วนประกอบด้วยโลหะที่ใช้ในการก่อสร้าง	1.5
0904	การผลิต การซ่อมหม้อน้ำและผลิตภัณฑ์อื่นๆ	

รหัส	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
0905	ที่คล้ายคลึงกัน การผลิตลวดและผลิตภัณฑ์จากลวด หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน	0.8 1.0
0906	การผลิตสายเคเบิล สายไฟฟ้า สายโทรศัพท์	0.8
0907	การเคลือบ ชุบ อบ ชัด หรือแต่งสำเร็จโลหะ	0.9
0908	การผลิต การประกอบ เครื่องจักร เครื่องยนต์ เครื่องกำเนิดไฟฟ้า หม้อแปลง รวมทั้งส่วนประกอบ และเครื่องจักร ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.8
0909	การผลิต การประกอบ การติดตั้ง การซ่อมเครื่องมือ เครื่องใช้ทางการแพทย์และทางการถ่ายภาพซึ่งประกอบ ด้วยโลหะเป็นส่วนใหญ่	0.3
0910	การผลิต การประกอบ การติดตั้ง การซ่อมเครื่อง ปรับอากาศ	0.6
0911	การผลิต การประกอบ การซ่อมวิทยุ โทรทัศน์ ชิ้นส่วน หรืออุปกรณ์สำหรับใช้กับเครื่องวิทยุ โทรทัศน์ เครื่อง อิเล็กทรอนิกส์ หรือการสื่อสารอื่นๆ	0.4
0912	การผลิต การประกอบ การซ่อม เครื่องมือเครื่องใช้ ที่ใช้ไฟฟ้า รวมทั้งอุปกรณ์ซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.5
0913	การผลิต การประกอบ การซ่อมนาฬิกา รวมทั้งการ ผลิตอุปกรณ์และชิ้นส่วนนาฬิกา	0.4
0914	การผลิตแบตเตอรี่	0.9
0915	การป้อนโลหะ	1.4
0916	การผลิตเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทำด้วยโลหะหรือผลิตภัณฑ์ จากโลหะซึ่งมีได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	1.0

รหัส	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวด 1000		
การผลิต การประกอบ การซ่อมยานพาหนะและอุปกรณ์		
1001	การต่อ การซ่อม การรีอหรือเรือที่ทำด้วยโลหะหรือโลหะ เป็นส่วนใหญ่	1.2
1002	การต่อ การซ่อมเรือประเภทอื่น	0.7
1003	การผลิต การซ่อมรถจักรยาน รถพ่วง อุปกรณ์รถไฟ	1.0
1004	การผลิต การประกอบ การซ่อมรถยนต์ รถแทรกเตอร์ ตัวถัง โครงหลังคารถยนต์	0.6
1005	การผลิต การประกอบ การซ่อมรถจักรยาน จักรยานยนต์ทุกประเภท	0.4
1006	การผลิต การประกอบ การซ่อมรถชนิดลากจูงด้วย แรงสัตว์และรถเข็น	0.3
1007	การผลิต การประกอบ การซ่อมรถใช้งานเกษตรกรรม	0.5
1008	การผลิตชิ้นส่วน หรืออุปกรณ์ของยานพาหนะ	1.2
1009	การซ่อม การบำรุงรักษาอากาศยาน	0.6
หมวด 1100		
อุตสาหกรรมการผลิตอื่นๆ		
1101	การผลิต การเจียรระไน การซ่อมเครื่องประดับ เพชร พลอย เครื่องเงิน เครื่องถม เครื่องสัมฤทธิ์ และการ ผลิตอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน	0.2
1102	การผลิตเบาะรถยนต์ หรือเบาะอื่นๆ ที่มีลักษณะ คล้ายคลึงกัน	0.9
1103	การผลิตผลิตภัณฑ์เบ็ดเตล็ดซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.3

รหัส	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
หมวด 1200 สาธารณูปโภค <hr/>		
1201	การติดตั้งไฟฟ้าสายหลัก	2.0
1202	การติดตั้งประปาสายหลัก	2.0
1203	การติดตั้งโทรศัพท์สายหลัก	0.8
หมวด 1300 การก่อสร้าง การติดตั้งเครื่องจักร การขุดหรือเจาะบ่อน้ำ <hr/>		
1301	การก่อสร้าง	2.0
1302	การรื้ออาคาร สิ่งปลูกสร้าง	1.5
1303	การติดตั้งเครื่องจักร อุปกรณ์โรงงาน	0.6
1304	การปูพื้น การทาสีอาคาร และการตกแต่งอาคาร	0.6
1305	การขุดหรือเจาะบ่อน้ำ	0.4
หมวด 1400 การขนส่ง การคมนาคม คลังสินค้า <hr/>		
1401	การขนส่งทางรถไฟ รถไฟฟ้า	0.4
1402	การขนส่งสินค้า การขนส่งผู้โดยสารทางรถยนต์ การให้เช่ายานพาหนะโดยมีพนักงานขับ	1.0
1403	การให้เช่ายานพาหนะโดยไม่มีพนักงานขับ	0.3
1404	การขนส่งทางน้ำภายในประเทศ และทะเลชายฝั่ง	0.6
1405	การขนส่งทางทะเลหลวง	1.0
1406	การขนส่งทางอากาศ	0.3
1407	การขนถ่ายสินค้า	0.9

รหัส	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
1408	กิจการท่าเรือ การบำรุงรักษา และการปฏิบัติงานเกี่ยวกับสะพานเทียบเรือ	0.4
1409	สำนักงานตัวแทนสายการบิน สายการบินเร็ว สำนักงานจัดการเดินทาง	0.2
1410	การบรรจุหีบห่อ นายหน้าขนส่ง การตรวจสอบสินค้า	0.3
1411	กิจการคลังสินค้า การรับฝาก	0.6
หมวด 1500 การค้า		
1501	การค้าผลิตผลทางการเกษตร สัตว์มีชีวิต แร่ เคมีภัณฑ์ น้ำมันเชื้อเพลิง ก๊าซเชื้อเพลิง วัสดุไวไฟอื่นๆ ที่มีลักษณะ เป็นเชื้อเพลิง เครื่องเรือน เครื่องจักรกล เครื่องไฟฟ้า ยานพาหนะ รวมทั้งอุปกรณ์	0.4
1502	การค้าวัสดุก่อสร้าง	0.6
1503	ร้านสรรพสินค้า ร้านสินค้าเบ็ดเตล็ด รวมทั้งการค้าซึ่ง มิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.2
หมวด 1600 ประเภทกิจการอื่นๆ		
1601	สถาบันการเงิน สถาบันการประกันภัย สถาบันการศึกษา สถาบันการวิจัย การบริการเกี่ยวกับกฎหมาย บัญชี หรือ บริการด้านธุรกิจ	0.2
1602	โรงพยาบาล สถานพยาบาล การบริการเกี่ยวกับสุขภาพ	0.2
1603	สถานสอนขับรถยนต์	0.5
1604	บริการวิศวกรรม เทคนิค และสถาปัตยกรรม	0.2
1605	บริการโฆษณา และงานพาณิชย์ศิลป์	0.3

รหัส	รายการประเภทกิจการ	อัตราเงินสมทบ ร้อยละของค่าจ้าง
1606	การให้เช่า ตัวแทน นายหน้าซื้อหรือขายอสังหาริมทรัพย์ รวมทั้งการจัดสรรบ้านและที่ดิน	0.2
1607	บริการให้เช่า ซ่อม เครื่องจักร เครื่องจักรกล เครื่องยนต์ และอุปกรณ์ (ยกเว้น เครื่องใช้ เครื่องจักรสำนักงาน)	0.6
1608	บริการให้เช่า ซ่อม เครื่องใช้ เครื่องจักรสำนักงาน	0.2
1609	สถานีวิทยุ สถานีโทรทัศน์ บริการให้เช่า จำหน่ายหรือฉายภาพยนตร์ การบันทึกเทปภาพยนตร์ การบันทึก เทปเพลง การสร้างภาพยนตร์ เทปโทรทัศน์ บริการด้าน มหรสพอื่นๆ	0.3
1610	บริการบันเทิง กีฬา สโมสร สวนพฤกษชาติ สวนสัตว์ พิพิธภัณฑ์สถาน สถานแสดงสินค้าและวัฒนธรรม	0.3
1611	บริการติดตั้งระบบไฟฟ้า และอุปกรณ์การสื่อสาร	0.5
1612	บริการติดตั้งประปา	0.3
1613	บริการซัก อบ รีด	0.3
1614	บริการรักษาความปลอดภัย สำนักงานนักสืบ บริการ สุขาภิบาล การทำความสะอาด การบำรุงรักษาสถานที่ หรือบริการอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน	0.4
1615	การเลี้ยงสัตว์	0.3
1616	ภัตตาคาร ร้านอาหาร โรงแรม	0.2
1617	งานอาชีพหรือบริการซึ่งมิได้จัดประเภทไว้ในที่อื่น	0.2

ตารางที่ 2⁽²⁾
การลด-เพิ่มอัตราเงินสมทบ

อัตราส่วนการสูญเสีย	ลด/เพิ่ม	ร้อยละของอัตราเงินสมทบ
ไม่เกิน 10	ลด	80
10.01-20	ลด	70
20.01-30	ลด	60
30.01-40	ลด	50
40.01-50	ลด	40
50.01-60	ลด	30
60.01-70	ลด	20
70.01-80	-	-
80.01-90	เพิ่ม	20
90.01-100	เพิ่ม	30
100.01-110	เพิ่ม	30
110.01-120	เพิ่ม	40
120.01-130	เพิ่ม	50
130.01-140	เพิ่ม	60
140.01-150	เพิ่ม	70
140.01-150	เพิ่ม	80
150.01-160	เพิ่ม	100
160.01-170	เพิ่ม	110
170.01-180	เพิ่ม	120
180.01-190	เพิ่ม	130
190.01-200	เพิ่ม	140
200.01 ขึ้นไป	เพิ่ม	150

หมายเหตุ ⁽²⁾ ความเดิมแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง อัตราเงินสมทบ
อัตราเงินฝาก วิธีการประเมิน และการเรียกเก็บเงินสมทบ (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2540

ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 และมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม จึงกำหนดแบบบัตรและการออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีสีขาว ขนาดและลักษณะตามแบบท้ายประกาศนี้

ข้อ 2 ให้เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ 3 ให้ผู้ซึ่งได้รับคำสั่งแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ทำคำขอมีบัตรประจำตัวพร้อมกับแนบรูปถ่ายจำนวนสองรูป ต่อเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม โดยผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น

ข้อ 4 คำขอตามข้อ 3 ให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

รูปถ่ายตามข้อ 3 ให้ใช้รูปถ่ายที่ถ่ายไม่เกินหกเดือนก่อนวันยื่นคำขอมีบัตรประจำตัว ขนาด 2.5 x 3 เซนติเมตร ครึ่งตัว หน้าที่ตรง ไม่สวมหมวก สำหรับข้าราชการให้แต่งเครื่องแบบปฏิบัติราชการ หรือเครื่องแบบพิธีการ

ข้อ 5 บัตรประจำตัวตามประกาศนี้ ให้ใช้ห้าปีนับแต่วันออกบัตร

ข้อ 6 เมื่อได้ออกบัตรประจำตัวให้แก่ผู้ใด ให้ผู้ออกบัตรประจำตัวจัดให้มีสำเนาข้อความ และรายการบัตรประจำตัวซึ่งติดรูปถ่ายของผู้นั้นไว้ด้วยหนึ่งฉบับและให้เก็บไว้เป็นหลักฐานที่สำนักงานประกันสังคม

ข้อ 7 การออกบัตรประจำตัว ในกรณีที่บัตรประจำตัวหมดอายุ สูญหาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ หรือผู้ถือบัตรประจำตัวนั้นได้เลื่อนระดับหรือย้ายสังกัด ให้นำความในข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 4 ข้อ 5 และข้อ 6 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 8 ผู้ใดได้รับบัตรประจำตัวใหม่ หรือผู้ถือบัตรไม่มีสิทธิใช้บัตรประจำตัวนั้นต่อไป ให้คืนบัตรต่อเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับบัตรตัวใหม่ หรือไม่มีสิทธิใช้บัตรประจำตัวนั้น

ข้อ 9 ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ฉบับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2537

(ลงชื่อ) **เสริมศักดิ์ การุณ**

(นายเสริมศักดิ์ การุณ)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

**คำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537**

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....เกิดวันที่.....เดือน.....

พ.ศ.....อายุ.....ปี มีที่อยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่.....ซอย/ตรอก.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....

โทรศัพท์.....รับราชการ/ปฏิบัติงาน.....

ตำแหน่ง.....ได้รับแต่งตั้งเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามคำสั่งกระทรวง
แรงงานและสวัสดิการสังคม ที่.....ลงวันที่.....

ขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 และได้แนบ
รูปถ่ายสองรูปมาพร้อมกับคำขอนี้แล้ว

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลายมือชื่อ).....ผู้ทำคำขอ

(.....)

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

ด้านหน้า

ดิทรูปถ่าย ขนาด 2.5x3 ซม.	ชื่อ.....
	พนักงานเจ้าหน้าที่ตราพระราชบัญญัติ เงินทดแทน พ.ศ. 2537 ปฏิบัติหน้าที่ ในเขตจังหวัด.....
.....	
ลงลายมือชื่อผู้ถือบัตร	ผู้ออกบัตร

กว้าง 4.5 ซม.

ยาว 8.4 ซม.

ด้านหลัง

<p align="center"> บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 </p> <p> เลขที่..... วันออกบัตร..... บัตรหมดอายุ..... </p>

- หมายเหตุ** 1. ตราครุฑ มีลักษณะเป็นวงกลมสองวงซ้อนกัน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง วงนอก 4.5 ซม. วงใน 3.5 ซม. ล้อมครุฑ ขนาดตัวครุฑสูง 3 ซม. ระหว่างวงนอกและวงในให้มีอักษรไทยระบุชื่อ กระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม หรือจังหวัดอยู่ขอบล่างของตรา
2. ให้ประทับตราตาม 1. ด้วยหมึกสีแดงหรือประทับตราเป็นรอยคูนูน

ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
เรื่อง กำหนดแบบคำขอรับค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน

โดยที่กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2539) ออกตามความในพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 ข้อ 2 กำหนดให้ลูกจ้างที่ประสงค์จะขอรับค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ยื่นคำขอตามแบบที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาพร้อมด้วยหลักฐานตามระบุไว้ในแบบดังกล่าว ณ สำนักงาน ประกันสังคม หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด แล้วแต่กรณี

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 2 แห่งกฎกระทรวงดังกล่าว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า **“ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง กำหนดแบบคำขอรับค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน”**

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2539 เป็นต้นไป

ข้อ 3 แบบคำขอรับค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ 3 มิถุนายน พ.ศ. 2539

(ลงชื่อ) **พูนสวัสดิ์ มูลศาสตรสาทร**

(นายพูนสวัสดิ์ มูลศาสตรสาทร)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

คำขอรับค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน

เลขรับที่.....
วันที่.....
ลงชื่อ.....ผู้รับคำขอ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....

เลขที่ประสบอันตราย.....เลขที่บัตรประจำตัวประชาชน.....

ที่อยู่ปัจจุบันเลขที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....โทรศัพท์.....

มีความประสงค์ขอรับค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ดังนี้

- ค่าใช้จ่ายในกระบวนการเวชศาสตร์ฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านการแพทย์
จำนวนเงิน.....บาท (.....)
- ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านอาชีพ
จำนวนเงิน.....บาท (.....)
- ค่าใช้จ่ายในการผ่าตัดเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน
จำนวนเงิน.....บาท (.....)

พร้อมนี้ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานประกอบคำขอ ดังนี้

1. ใบเสร็จรับเงินแสดงค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน
2. ภาพถ่ายบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาทะเบียนบ้าน หรือภาพถ่าย หรือ

ใบรับรองของนายจ้าง

3. อื่นๆ (ถ้ามี)

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลายมือชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

เรื่อง หลักเกณฑ์การวินิจฉัยและการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพของผู้ป่วยหรือบาดเจ็บด้วยโรคจากการทำงาน*

โดยที่เห็นเป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การวินิจฉัยและการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพของผู้ป่วย หรือบาดเจ็บด้วยโรคจากการทำงาน เพื่อให้แพทย์ได้ใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการวินิจฉัยและประเมินการสูญเสียสมรรถภาพของผู้ป่วยหรือบาดเจ็บ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 การวินิจฉัยโรคจากการทำงาน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(1) มีหลักฐานทางการแพทย์แสดงการเจ็บป่วย ดังต่อไปนี้

- (ก) เวชระเบียน
- (ข) ผลและรายงานการชันสูตรต่างๆ ที่เกี่ยวกับโรค
- (ค) ใบรับรองแพทย์
- (ง) ความเห็นของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ⁽¹⁾

ข้อ 2 นอกจากหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามข้อ 1 แล้วอาจใช้หลักเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่ง ประกอบการวินิจฉัยโรคได้ ดังต่อไปนี้

หมายเหตุ *ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมฉบับนี้ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์การวินิจฉัยและการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพของผู้ป่วยหรือบาดเจ็บด้วยโรคจากการทำงาน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2541

- (ฉบับที่ 1) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 114 ตอนที่เศษ 39 ลงวันที่ 30 พฤษภาคม 2540

- (ฉบับที่ 2) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 115 ตอนที่เศษ 31 ลงวันที่ 24 เมษายน 2541

⁽¹⁾ความในข้อ 1 แก้ไขเพิ่มเติมโดย ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์การวินิจฉัยและการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพของผู้ป่วยหรือบาดเจ็บด้วยโรคจากการทำงาน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 30 มีนาคม 2541

(1) การวินิจฉัยด้วยการรักษาทางการแพทย์พิสูจน์สาเหตุของโรค เช่น โรคพิษสารตะกั่ว อาจจำเป็นต้องทำการตรวจทดลองรักษาไปก่อน เพื่อให้ผู้ป่วยปลอดภัยหากอาการดีขึ้นแสดงว่า น่าจะเป็นโรคพิษจากตะกั่ว

(2) อาการป่วยบางระยะสัมพันธ์กับการสัมผัสสิ่งแวดล้อมที่มีปัจจัยคุกคามในพื้นที่ สงสัย

(3) อาการป่วยบางระยะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นเมื่อเว้นจากสิ่งแวดล้อมที่เป็น ปัจจัยคุกคาม

(4) มีผู้ป่วยในกลุ่มผู้สัมผัสลักษณะเดียวกันมากกว่าหนึ่งราย หรือมีรายงานการสอบสวน ทางระบาดวิทยาสันนิษฐาน

(5) สอดคล้องกับการศึกษา/รายงานในคน และสัตว์ก่อนหน้านี้

ข้อ 3 หลักเกณฑ์การวินิจฉัยโรค ให้อ้างอิงเอกสารทางการของ WHO, ILO และ เกณฑ์สากลขององค์กรต่างประเทศที่เป็นที่ยอมรับตามลำดับ และเอกสารจะต้องเป็นฉบับปัจจุบัน หรือเอกสารเล่มที่จะออกใหม่

ข้อ 4 การประเมินการสูญเสียสมรรถภาพ ให้ใช้หลักเกณฑ์การประเมินการสูญเสีย สมรรถภาพ “คู่มือกำหนดแนวทางการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพทางกายและจิต” ของ คณะกรรมการที่ปรึกษาพนักงานเงินทดแทน กรมแรงงาน พ.ศ. 2525 หรือจนกว่าจะมีฉบับ ใหม่ หรือเกณฑ์จากต่างประเทศ

ข้อ 5 ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2540

(ลงชื่อ) **พูนสวัสดิ์ มูลศาสตรสาทร**

(นายพูนสวัสดิ์ มูลศาสตรสาทร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ประกาศกระทรวงแรงงาน
เรื่อง กำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนและหลักเกณฑ์
และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง กำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนและหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน เพื่อให้การจ่ายค่าทดแทนตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๘ (๒) (๓) วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง กำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนและหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน ลงวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๗

(๒) ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง กำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนและหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙

(๓) ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง กำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนและหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อ ๒ กรณีลูกจ้างสูญเสียอวัยวะบางส่วนของร่างกาย ตามมาตรา ๑๘ (๒) ให้จ่ายค่าทดแทนตามประเภทของการสูญเสียอวัยวะและระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนตามตารางที่ ๑ ท้ายประกาศนี้

ในกรณีมีการสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในตารางที่ ๑ ท้ายประกาศนี้ ให้มีระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนตามผลการประเมินการสูญเสียอวัยวะหรือสมรรถภาพของอวัยวะ เป็นร้อยละของสมรรถภาพทั้งร่างกาย ในอัตรา

ความสูญเสียสมรรถภาพร้อยละหนึ่งต่อระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนสองเดือน

ข้อ ๓ ให้ลูกจ้างได้รับการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะภายหลังจากเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังนี้

(๑) เมื่อลูกจ้างได้รับการรักษาด้วยวิธีการต่างๆ ทางกายภาพอย่างเต็มที่แล้วหรือสิ้นสุดการรักษาซึ่งไม่สามารถรักษาให้เป็นปกติได้และพยาธิสภาพของอวัยวะนั้นคงที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงอีก

(๒) เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหนึ่งปี นับแต่วันที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

ข้อ ๔ ให้แพทย์ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมเป็นผู้ประเมินการสูญเสียอวัยวะหรือการสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะ โดยใช้วิธีการประเมินและอัตราการสูญเสียสมรรถภาพตามคู่มือแนวทางการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพทางกายและจิตใจที่สำนักงานประกันสังคมประกาศกำหนด

ในกรณีที่วิธีการประเมินและอัตราการสูญเสียสมรรถภาพมิได้กำหนดไว้ในคู่มือตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการการแพทย์เป็นผู้ประเมินและกำหนดอัตราการสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะนั้นๆ

ข้อ ๕ กรณีลูกจ้างสูญเสียอวัยวะบางส่วนของร่างกาย หรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะเกินกว่าร้อยละหกสิบของสมรรถภาพทั้งร่างกาย หรือมีการสูญเสียตามตารางที่ ๒ ท้ายประกาศนี้ ถือว่าเป็นกรณีลูกจ้างทุพพลภาพตามมาตรา ๑๔ (๓) และให้มีระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนสิบห้าปี

ข้อ ๖ หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน ตามมาตรา ๑๔ วรรคสามให้เป็นไปดังนี้

(๑) กรณีที่ลูกจ้างที่ได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน เท่ากับค่าจ้างรายเดือนในเดือนที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหาย

(๒) กรณีที่ลูกจ้างได้รับค่าจ้างเป็นรายวัน เท่ากับอัตราค่าจ้างรายวันในวันที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหายคูณด้วยยี่สิบหก

(๓) กรณีที่ลูกจ้างได้รับค่าจ้างเป็นรายชั่วโมง เท่ากับอัตราค่าจ้างในชั่วโมงที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหายคูณด้วยแปดและยี่สิบหก

(๔) กรณีที่ลูกจ้างได้รับค่าจ้างตามผลงาน โดยคำนวณเป็นหน่วย เท่ากับค่าจ้างงวดสุดท้ายที่ลูกจ้างได้รับหารด้วยจำนวนวันที่ลูกจ้างทำงานในงวดนั้น และคูณด้วยยี่สิบหก ถ้าไม่อาจคำนวณค่าจ้างตามผลงานได้ให้คำนวณจากค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในท้องที่ที่ลูกจ้างประจำทำงานอยู่คูณด้วยยี่สิบหก

(๕) กรณีที่ลูกจ้างได้รับค่าจ้างเป็นระยะเวลาอย่างอื่นหรือคำนวณการจ่ายเป็นอย่างอื่นนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ใน (๑) ถึง (๔) เท่ากับค่าจ้างงวดสุดท้ายที่ลูกจ้างได้รับหารด้วย

จำนวนวันทำงานปกติในงวดนั้นและคุณด้วยยี่สิบหก

หากลูกจ้างได้รับค่าจ้างหลายประเภท ให้คำนวณค่าจ้างแต่ละประเภทตาม (๑) ถึง (๕) แล้วนำมารวมกันเป็นค่าจ้างรายเดือน

ข้อ ๗ กรณีจะเป็นประการใดก็ตาม ค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ วรรคสี่ ต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในท้องที่ที่ลูกจ้างประจำทำงานอยู่คุณด้วยยี่สิบหกและไม่เกินร้อยละหกสิบของค่าจ้างเฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งคำนวณจากค่าจ้างสูงสุดที่ใช้เป็นฐานคำนวณเงินสมทบตามประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง อัตราเงินสมทบ อัตราเงินฝากวิธีการประเมินและการเรียกเก็บเงินสมทบหารด้วยสิบสอง

ข้อ ๘ ลูกจ้างผู้ใดมีสิทธิได้รับค่าทดแทนตามประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง กำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนและหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน ลงวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง กำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนและหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙ และ (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๐ อยู่ก่อนวันที่ประกาศใช้บังคับให้คงได้รับค่าทดแทนตามประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบตามลิตินั้น

ข้อ ๙ คำร้องที่ยังไม่ถึงที่สุด หรือที่ยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของสำนักงานประกันสังคมก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้บังคับตามประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง กำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนและหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน ลงวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง กำหนดระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทนและหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือน (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙ และ (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๐ จนกว่าคำร้องนั้นๆ จะถึงที่สุด

ข้อ ๑๐ ประกาศกระทรวงแรงงานนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๗

อุไรวรรณ เทียนทอง

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

ตารางที่ ๑
ประเภทของการสูญเสียอวัยวะและระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทน

ประเภทของการสูญเสียอวัยวะ	คำจำกัดความ	ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทน (เดือน)
๑. แขนขาระดับข้อศอก	แขนขาระดับข้อศอกขึ้นไป	๑๒๐
๒. แขนขาระดับต่ำกว่าข้อศอก	แขนขาระดับต่ำกว่าข้อศอก และ/หรือ	๑๑๔
๓. มือขาด	ข้อมือ และยังคงข้อศอกได้	
๓. มือขาด	นิ้วมือทั้งห้านิ้วขาด ตั้งแต่ระดับข้อโคนนิ้ว	๑๐๔
๔. นิ้วหัวแม่มือขาด	ของทุกนิ้วขึ้นไปถึงข้อมือ	๑๐๔
๔. นิ้วหัวแม่มือขาด	นิ้วหัวแม่มือตั้งแต่ระดับข้อโคนนิ้วขึ้นไป	๔๔
๕. นิ้วหัวแม่มือขาดระดับข้อปลายนิ้ว	ถึงข้อมือ	๔๔
๕. นิ้วหัวแม่มือขาดระดับข้อปลายนิ้ว	นิ้วหัวแม่มือขาดระดับข้อปลายนิ้ว	๒๒
๖. นิ้วชี้หรือนิ้วกลางขาด	นิ้วชี้หรือนิ้วกลางระดับโคนนิ้ว	๒๒
๗. นิ้วชี้หรือนิ้วกลางขาดระดับข้อกลางนิ้ว	นิ้วชี้หรือนิ้วกลางระดับข้อกลางนิ้ว	๑๖
๘. นิ้วชี้หรือนิ้วกลางขาดระดับข้อปลายนิ้ว	นิ้วชี้หรือนิ้วกลางระดับข้อปลายนิ้ว	๑๐
๙. นิ้วนางหรือนิ้วก้อยขาด	นิ้วชี้หรือนิ้วกลางระดับข้อปลายนิ้ว	๑๐
๑๐. นิ้วนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อกลางนิ้ว	นิ้วนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อโคนนิ้ว	๑๐
๑๐. นิ้วนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อกลางนิ้ว	นิ้วนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อกลางนิ้ว	๔
๑๑. นิ้วนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อปลายนิ้ว	นิ้วนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อกลางนิ้ว	๔
๑๑. นิ้วนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อปลายนิ้ว	นิ้วนางหรือนิ้วก้อยขาดระดับข้อปลายนิ้ว	๖
๑๒. ขาขาดระดับข้อสะโพก	ขาขาดผ่านข้อสะโพก	๔๐
๑๓. ขาขาดระดับข้อเข่า	ขาขาดผ่านข้อเข่า	๖๔
๑๔. เท้าขาด	เท้าขาดผ่านข้อเท้า	๕๐
๑๕. เท้าขาดระดับกลางเท้า	เท้าขาดผ่านข้อเท้า	๕๐
๑๖. นิ้วหัวแม่มือเท้าขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	เท้าขาดระดับกลางเท้า	๓๖
๑๗. นิ้วหัวแม่มือเท้าขาดที่ระดับข้อปลายนิ้ว	นิ้วหัวแม่มือเท้าขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	๑๐
๑๘. นิ้วเท้าอื่นหนึ่งนิ้วขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	นิ้วหัวแม่มือเท้าขาดที่ระดับข้อปลายนิ้ว	๔
๑๘. นิ้วเท้าอื่นหนึ่งนิ้วขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	นิ้วเท้าอื่นหนึ่งนิ้วขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	๒
๑๙. นิ้วเท้าอื่นทั้งสี่นิ้วขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	นิ้วเท้าอื่นหนึ่งนิ้วขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	๒
๑๙. นิ้วเท้าอื่นทั้งสี่นิ้วขาดที่ระดับข้อโคนนิ้ว	นิ้วเท้าขาดทุกนิ้วที่ระดับข้อโคนนิ้ว	๑๔

ตารางที่ ๒

ประเภทของการทุพพลภาพ	ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทน (ปี)
๑. ขาทั้งสองข้างขาด	๑๕
๒. มือหนึ่งข้างกับเท้าหนึ่งข้างขาด	๑๕
๓. มือทั้งสองข้างขาด	๑๕
๔. สูญเสียลูกตาทั้งสองข้างหรือสูญเสียลูกตาข้างหนึ่งกับสูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นร้อยละเก้าสิบขึ้นไปหรือเสียความสามารถในการมองเห็นตั้งแต่ ๓/๖๐ หรือมากกว่าของตาอีกข้างหนึ่ง หรือสูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นร้อยละเก้าสิบขึ้นไป หรือเสียความสามารถในการมองเห็นตั้งแต่ ๓/๖๐ หรือมากกว่าของตาทั้งสองข้าง	๑๕
๕. ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่ศีรษะ และ/หรือกระดูกสันหลังเป็นเหตุให้สูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิงของ ๕.๑ ขาทั้งสองข้าง หรือ ๕.๒ มือหนึ่งข้างกับเท้าหนึ่งข้าง หรือ ๕.๓ มือทั้งสองข้าง	๑๕
๖. ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่ศีรษะ อันเป็นเหตุให้เกิดความผิดปกติของความรู้สึกตัว และ/หรือจิตฟั่นเฟือนเป็นเหตุให้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้และไม่สามารถรักษาให้หายได้หรือวิกลจริต	๑๕

ประกาศกระทรวงแรงงาน

เรื่อง กำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน

โดยที่พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๑๔ ให้กระทรวงแรงงาน ประกาศกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทนพ.ศ. ๒๕๓๗ กระทรวงแรงงานจึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมเรื่องกำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงานลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๔

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ กำหนดชนิดของโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงานไว้ดังต่อไปนี้

(๑) โรคที่เกิดขึ้นจากสารเคมีดังต่อไปนี้

- ๑) เบริลเลียม หรือสารประกอบของเบริลเลียม
- ๒) แคดเมียม หรือสารประกอบของแคดเมียม
- ๓) ฟอสฟอรัส หรือสารประกอบของฟอสฟอรัส
- ๔) โครเมียม หรือสารประกอบของโครเมียม
- ๕) แมงกานีส หรือสารประกอบของแมงกานีส
- ๖) สารหนู หรือสารประกอบของสารหนู
- ๗) ปรอท หรือสารประกอบของปรอท
- ๘) ตะกั่ว หรือสารประกอบของตะกั่ว
- ๙) ฟลูออรีน หรือสารประกอบของฟลูออรีน
- ๑๐) คลอรีน หรือสารประกอบคลอรีน
- ๑๑) แอมโมเนีย

- ๑๒) คาร์บอนไดออกไซด์
- ๑๓) สารอนุพันธ์ฮาโลเจนของสารไฮโดรคาร์บอน
- ๑๔) เบนซีน หรือสารอนุพันธ์ของเบนซีน
- ๑๕) อนุพันธ์ไนโตรและอะมิโนของเบนซีน
- ๑๖) ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ หรือกรดซัลฟูริก
- ๑๗) ไนโตรกลีเซอริน หรือกรดไนตริกอื่นๆ
- ๑๘) แอลกอฮอล์กลัยคอล หรือคีโตน
- ๑๙) คาร์บอนมอนนอกไซด์ ไฮโดรเจนไซยาไนด์ หรือสารประกอบของไฮโดรเจนไซยาไนด์ไฮโดรเจนซัลไฟด์
- ๒๐) อะครีลไอนไตรล์
- ๒๑) ออกไซด์ของไนโตรเจน
- ๒๒) วาเนเดียม หรือสารประกอบของวาเนเดียม
- ๒๓) ฟลวง หรือสารประกอบของฟลวง
- ๒๔) เฮกเซน
- ๒๕) กรดแร่ที่เป็นสาเหตุให้เกิดโรคฟัน
- ๒๖) เกล็ดซังกัณฑ์
- ๒๗) ทัลเลียม หรือสารประกอบของทัลเลียม
- ๒๘) ออสเมียม หรือสารประกอบของออสเมียม
- ๒๙) เซลีเนียม หรือสารประกอบของเซลีเนียม
- ๓๐) ทองแดง หรือสารประกอบของทองแดง
- ๓๑) ดีบุก หรือสารประกอบของดีบุก
- ๓๒) สังกะสี หรือสารประกอบของสังกะสี
- ๓๓) ไอโซนฟอสฟีน
- ๓๔) สารทำให้ระคายเคือง เช่น เบนโซควินโนน หรือสารระคายเคืองต่อ

กระจกตา เป็นต้น

- ๓๕) สารกำจัดศัตรูพืช
- ๓๖) อัลดีไฮด์ พอร์มาลดีไฮด์ และกลูตารัลดีไฮด์
- ๓๗) สารกลุ่มไดออกซิน
- ๓๘) สารเคมี หรือสารประกอบของสารเคมีอื่น ซึ่งพิสูจน์ได้ว่ามีสาเหตุ

เนื่องจากการทำงาน

(๒) โรคที่เกิดขึ้นจากสาเหตุทางกายภาพ

- ๑) โรคหูตึงจากเสียง

- ๒) โรคจากความลั่นสะเทือน
- ๓) โรคจากความกดดันอากาศ
- ๔) โรคจากรังสีแตกตัว
- ๕) โรคจากรังสีความร้อน
- ๖) โรคจากแสงอัลตราไวโอเล็ต
- ๗) โรคจากรังสีไม่แตกตัวอื่นๆ
- ๘) โรคจากแสง หรือคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า
- ๙) โรคจากอุณหภูมิต่ำ หรือสูงผิดปกติมาก
- ๑๐) โรคที่เกิดขึ้นจากสาเหตุทางกายภาพอื่น ซึ่งพิสูจน์ได้ว่ามีสาเหตุเนื่องจากการ

การทำงาน

- (๓) โรคที่เกิดขึ้นจากสาเหตุทางชีวภาพ ได้แก่ โรคติดเชื้อ หรือโรคปรสิตเนื่องจากการ

ทำงาน

- (๔) โรคระบบหายใจที่เกิดขึ้นเนื่องจากการทำงาน
 - ๑) โรคกลุ่มนิวโมโคคัส เช่น ซิลิโคสิส แอสเบสโทสิส ฯลฯ
 - ๒) โรคปอดจากโลหะหนัก
 - ๓) โรคบิสซิโนสิส
 - ๔) โรคที่เกิดจากการทำงาน
 - ๕) โรคปอดอักเสบภูมิไวเกิน
 - ๖) โรคซิเดโรสิส
 - ๗) โรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง
 - ๘) โรคปอดจากอะลูมิเนียม หรือสารประกอบของอะลูมิเนียม
 - ๙) โรคทางเดินหายใจส่วนบนเกิดจากสารภูมิแพ้หรือสารระคายเคืองในที่

ทำงาน

- ๑๐) โรคระบบหายใจอื่น ซึ่งพิสูจน์ได้ว่ามีสาเหตุเนื่องจากการทำงาน

- (๕) โรคผิวหนังที่เกิดขึ้นเนื่องจากการทำงาน

๑) โรคผิวหนังที่เกิดจากสาเหตุทางกายภาพ เคมี หรือชีวภาพอื่น ซึ่งพิสูจน์ได้ว่ามีสาเหตุเนื่องจากการทำงาน

- ๒) โรคต่างชาวจาการทำงาน

- ๓) โรคผิวหนังอื่น ซึ่งพิสูจน์ได้ว่ามีสาเหตุเนื่องจากการทำงาน

(๖) โรคระบบกล้ามเนื้อและโครงสร้างกระดูกที่เกิดขึ้นเนื่องจากการทำงานหรือสาเหตุจากลักษณะงานที่จำเพาะ หรือมีปัจจัยเสี่ยงสูงในสิ่งแวดล้อมการทำงาน

- (๗) โรคเมะเร็งที่เกิดขึ้นเนื่องจากการทำงานโดยมีสาเหตุจาก

- ๑) แอสเบสตอส (ใยหิน)
- ๒) เบนซีดีน และเกลือของสารเบนซีดีน
- ๓) บิสโคร โรเมทิลอีเทอร์
- ๔) โครเมียม และสารประกอบของโครเมียม
- ๕) ถ่านหิน
- ๖) เบต้า-เนพทีลามีน
- ๗) ไวนิลคลอไรด์
- ๘) เบนซีนหรืออนุพันธ์ของเบนซีน
- ๙) อนุพันธ์ของไนโตรและอะมีโนของเบนซีน
- ๑๐) รังสีแตกตัว

๑๑) น้ำมันดิน หรือผลิตภัณฑ์จากน้ำมันดิน เช่น น้ำมันถ่านหิน น้ำมันเกลือแร่ รวมทั้งผลิตภัณฑ์จากการกลั่นน้ำมัน เช่น ยางมะตอย พาราฟินเหลว

- ๑๒) ไอควันจากถ่านหิน
- ๑๓) สารประกอบของนิกเกิล
- ๑๔) ฝุ่นไม้
- ๑๕) ไอควันจากเผาไม้

๑๖) โรคมะเร็งที่เกิดจากปัจจัยอื่น ซึ่งพิสูจน์ได้ว่ามีสาเหตุเนื่องมาจากการทำงาน

(๘) โรคอื่นๆ ซึ่งพิสูจน์ได้ว่าเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

อภิย์ จันทนจุลกะ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

ประกาศกระทรวงแรงงาน
เรื่อง การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรงหรือร้าย
พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดลักษณะการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรงหรือร้ายเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาจ่ายค่ารักษาพยาบาลแก่ลูกจ้างตามความเหมาะสม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และข้อ ๓(๗) แห่งกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่าย พ.ศ. ๒๕๕๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๔๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรงหรือร้าย พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรงและร้าย พ.ศ. ๒๕๔๙

ข้อ ๔ การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรง หมายถึง การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องมีการผ่าตัดมากกว่าหนึ่งตำแหน่ง หรือมีการผ่าตัดมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไป
- (๒) มีข้อบ่งชี้ทางการแพทย์ที่ต้องดูแลรักษาตัวในหอผู้ป่วยหนักและใช้เครื่องช่วยหายใจไม่น้อยกว่าห้าวัน
- (๓) มีข้อบ่งชี้ทางการแพทย์ที่ต้องดูแลรักษาตัวในหอผู้ป่วยหนักโดยไม่ใช้เครื่องช่วยหายใจไม่น้อยกว่าสิบวัน
- (๔) ต้องได้รับการรักษาโดยการผ่าตัดและเกิดภาวะแทรกซ้อนที่ต้องได้รับการผ่าตัดแก้ไข

หรือรักษาทางยาต่อเนื่องไม่น้อยกว่ายี่สิบวัน

- (๕) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่ส่วนหลังของดวงตาซึ่งจำเป็นต้องได้รับการผ่าตัด
- (๖) บาดแผลระดับ ๓ จากสาเหตุไฟไหม้ น้ำร้อนลวก ความร้อน ความเย็น สารเคมี รังสี ไฟฟ้า หรือระเบิดซึ่งเกิดแก่อวัยวะของร่างกาย หรือความรุนแรงของบาดแผล ดังต่อไปนี้
 - (ก) ใบหน้าหรืออวัยวะเพศ
 - (ข) มือที่ต้องทำศัลยกรรมตกแต่ง
 - (ค) บาดแผลที่จำเป็นต้องดมยาเพื่อทำแผลมากกว่าสามครั้ง
 - (ง) บาดแผลเกินกว่าร้อยละสิบของร่างกาย
- (๗) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่ต้องมีวิธีการรักษาที่ยุ่ยากสลับซับซ้อนตามความเห็นของคณะกรรมการการแพทย์

ข้อ ๕ การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งเรื้อรัง หมายถึง การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ซึ่งจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาการรักษายาวนานโดยมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่จำเป็นต้องได้รับการรักษาอย่างต่อเนื่องใช้เวลามากกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน
- (๒) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่มีข้อบ่งชี้ทางการแพทย์ให้นอนพักรักษาตัวในโรงพยาบาลมากกว่าสามสิบวัน
- (๓) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่ต้องมีวิธีการรักษาที่ยุ่ยากสลับซับซ้อนหรือต้องรักษาตลอดชีวิตตามความเห็นของคณะกรรมการการแพทย์

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

เฉลิมชัย ศรีอ่อน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

ประกาศกระทรวงแรงงาน

เรื่อง ลักษณะการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรงหรือเรื้อรัง

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดลักษณะการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรงหรือเรื้อรัง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และข้อ ๓ (๗) แห่งกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่าย พ.ศ. ๒๕๕๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงแรงงาน เรื่อง การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรงหรือเรื้อรัง พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ข้อ ๒ การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรง หมายถึง การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) มีการผ่าตัดมากกว่าหนึ่งตำแหน่งหรือมีการผ่าตัดมากกว่าหนึ่งครั้งขึ้นไป

(๒) มีข้อบ่งชี้ทางการแพทย์ที่ต้องดูแลรักษาตัวในหอผู้ป่วยหนักและใช้เครื่องช่วยหายใจไม่น้อยกว่าห้าวัน

(๓) มีข้อบ่งชี้ทางการแพทย์ที่ต้องดูแลรักษาตัวในหอผู้ป่วยหนักและไม่ใช้เครื่องช่วยหายใจไม่น้อยกว่าสิบวัน

(๔) ได้รับการรักษาโดยการผ่าตัดและเกิดภาวะแทรกซ้อนที่ต้องได้รับการผ่าตัดแก้ไขหรือรักษาทางยาต่อเนื่องไม่น้อยกว่ายี่สิบวัน

(๕) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่ส่วนหลังของดวงตาซึ่งจำเป็นต้องได้รับการผ่าตัด

(๖) บาดแผลระดับ ๓ จากสาเหตุไฟไหม้ น้ำร้อนลวก ความร้อน ความเย็น สารเคมี รังสี ไฟฟ้า หรือระเบิด ซึ่งเกิดแก่อวัยวะของร่างกายหรือความรุนแรงของบาดแผล ดังต่อไปนี้

(ก) ใบหน้า

(ข) มือหรือเท้าที่ต้องทำศัลยกรรมตกแต่ง

(ค) ฟิเย็บหรืออวัยวะเพศ

(ง) บาดแผลที่จำเป็นต้องดมยาสลบเพื่อทำแผลมากกว่าสามครั้ง

(จ) บาดแผลเกินกว่าร้อยละสิบของพื้นที่ผิวของร่างกาย

(๗) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่ต้องมีวิธีการรักษาที่ยุ่ยากสลับซับซ้อน ตามความเห็นของคณะกรรมการการแพทย์

ข้อ ๓ การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งเรื้อรัง หมายถึง การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ซึ่งจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาการรักษายาวนาน โดยมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่จำเป็นต้องได้รับการรักษาอย่างต่อเนื่องใช้เวลามากกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

(๒) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่มีข้อบ่งชี้ทางการแพทย์ให้อนพักรักษาตัวในโรงพยาบาลมากกว่าสามสิบวัน

(๓) กรณีระยะเวลาการรักษาน้อยกว่า (๑) หรือ (๒) ให้เป็นไปตามความเห็นของคณะกรรมการการแพทย์

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

ประกาศกระทรวงแรงงาน

เรื่อง ลักษณะการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่คณะกรรมการการแพทย์ จะพิจารณาให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเพิ่มขึ้น

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดลักษณะการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่คณะกรรมการการแพทย์จะพิจารณาให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเพิ่มขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และข้อ ๗ แห่งกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่าย พ.ศ. ๒๕๕๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ลักษณะการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่จะพิจารณาจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเกินกว่าสามแสนบาทแต่ไม่เกินห้าแสนบาท ได้แก่

(๑) การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ตามประกาศกระทรวงแรงงาน ว่าด้วยลักษณะการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรงหรือเรื้อรัง และ

(ก) มีการรักษาที่ยุ่งยาก สลับซับซ้อน เช่น มีการผ่าตัดหลายครั้งหรือต้องใช้แพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง หรือ

(ข) มีภาวะแทรกซ้อนซึ่งทำให้ระยะเวลาการรักษาพยาบาลยาวนานขึ้นหรือผู้ป่วยมีอาการรุนแรงขึ้น

(๒) การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นตามความเห็นของคณะกรรมการการแพทย์

ข้อ ๒ สำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้างที่มีค่ารักษาพยาบาลเกินกว่าห้าแสนบาท แต่ไม่เกินหนึ่งล้านบาท ต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลด้วยอาการบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยตามข้อ ๑ และมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) มีบาดแผลผิวหนังใหม่ในระดับลึกถึงหนังแท้ตั้งแต่ร้อยละสิบห้าของพื้นที่ผิวของร่างกาย

(๒) ผลการรักษาพยาบาลลูกจ้างเสียชีวิต

(๓) มีลักษณะการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเข้าข่ายตามกฎหมายกำหนดอัตรา

คำรักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่าย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๓ (๑) - ๓ (๗) ไม่น้อยกว่าสามข้อ
(๔) มีการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นตามความเห็นของคณะกรรมการการแพทย์โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

ประกาศสำนักงานประกันสังคม
เรื่อง การลงทะเบียนนายจ้างตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 44 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม จึงกำหนดแบบลงทะเบียนนายจ้าง และแบบรายการแสดงรายชื่อลูกจ้างดังนี้

- (1) ให้ใช้แบบขึ้นทะเบียนนายจ้าง (สปส. 1-01) ทำयประกาศนี้ เป็นแบบลงทะเบียนนายจ้าง
 - (2) ให้ใช้แบบขึ้นทะเบียนผู้ประกันตน (สปส. 1-03) ทำยประกาศนี้ เป็นแบบรายการแสดงรายชื่อลูกจ้าง
- ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2537

(ลงชื่อ) **อำพล สิงทโกวินท์**
(นายอำพล สิงทโกวินท์)
เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

แบบขึ้นทะเบียนนายจ้าง

สปส. 1-01

สำหรับเจ้าหน้าที่ เลขที่บัญชี <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	
กองทุนประกันสังคม อัตราเงินสมทบ.....	กองทุนเงินทดแทน ประเภทกิจการ..... รหัสประเภทกิจการ..... อัตราเงินสมทบ.....
ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่ (.....) ตำแหน่ง..... วันรับแบบ...../...../.....	

- ชื่อสถานประกอบการ.....
 ที่อยู่ : เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
 ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....
- รายชื่อเจ้าของกิจการ หุ้นส่วน หรือกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล
 ชื่อ - ชื่อสกุล ที่อยู่อาศัย หมายเลขโทรศัพท์

- ปัจจุบันมีลูกจ้างรวมทั้งสิ้น.....คน ตามรายละเอียดดังนี้
 - สำนักงานใหญ่ตามข้อ 1 จำนวน.....คน
 - ชื่อและที่ตั้งสาขาหรือสถานที่ทำงาน (ถ้ามี) จำนวนทั้งสิ้น.....สาขา/แห่ง ดังนี้
 - ชื่อสาขา/หรือสถานที่ทำงาน.....จำนวนคน
 นำส่งเงินสมทบ ณ สำนักงานเขตพื้นที่/จังหวัด.....
 ที่อยู่ : เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
 ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
 รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....
 - ชื่อสาขา/หรือสถานที่ทำงาน.....จำนวนคน
 นำส่งเงินสมทบ ณ สำนักงานเขตพื้นที่/จังหวัด.....
 ที่อยู่ : เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย..... ถนน.....
 ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

(ถ้าไม่พอให้ใช้กระดาษอื่นกรอกข้อความต่อไปจนครบทุกสาขา)

4. มีลูกจ้างทำงานตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
5. ผู้รับเหมาช่วงในกิจการของสถานประกอบการ (ตามข้อ 3) มี ไม่มี
(ในกรณีมีผู้รับเหมาช่วง ระบุชื่อ ที่อยู่ของผู้รับเหมาช่วง ประเภทของงานที่รับเหมาช่วงและจำนวนลูกจ้างของผู้รับเหมาช่วงแต่ละราย)
- (1).....
- (2).....
- (3).....
6. ประเภทของการประกอบกิจการ
- ผลิตหรือประกอบ (ให้ระบุรายละเอียดโดยย่อเกี่ยวกับกระบวนการผลิตและผลผลิตสุดท้าย)
- ซื้อขายสินค้า (ให้ระบุสินค้าที่ซื้อหรือขาย)
- ให้บริการ (ให้ระบุลักษณะของการให้บริการ)
-
-
-
7. ค่าจ้างโดยประมาณเดือนละบาท
- ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตามความจริงทุกประการ พร้อมได้แนบเอกสารต่างๆ ตามที่ได้ระบุไว้ในรายละเอียดด้านล่างมาด้วย จำนวนฉบับ

ประทับตรา
นิติบุคคล
(ถ้ามี)

ลงชื่อ.....นายจ้าง

(.....)

ตำแหน่ง.....

ยื่นวันที่.....

เอกสารที่แนบมาพร้อมกับการยื่นแบบขึ้นทะเบียนนายจ้าง

กรณีจดทะเบียนนิติบุคคล (ต้องใช้เอกสารแนบทุกข้อที่กำหนด)

1. สำเนาหรือภาพถ่ายหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลพร้อมวัตถุประสงค์
2. สำเนาหรือภาพถ่ายใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.20) หรือสำเนาหรือภาพถ่ายออกจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.01) หรือสำเนาหรือภาพถ่ายภาษีธุรกิจเฉพาะ (ภ.ง.20) หรือสำเนาหรือภาพถ่ายใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (ร.ง.4)
3. แผนที่ตั้งของสถานประกอบการ
4. หนังสือมอบอำนาจ (เฉพาะกรณีมอบอำนาจให้บุคคลอื่นกระทำการแทน พร้อมติดอากรแสตมป์ตามที่ประมวลรัษฎากรกำหนด)

กรณีเจ้าของคนเดียว (ต้องใช้เอกสารแนบทุกข้อที่กำหนด)

1. สำเนาหรือภาพถ่ายบัตรประจำตัวประชาชน (คนต่างด้าวใช้สำเนาหนังสือเดินทางหรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว)
2. สำเนาหรือภาพถ่ายทะเบียนบ้าน
3. สำเนาหรือภาพถ่ายใบทะเบียนพาณิชย์ หรือใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่ออกตามกฎหมายอื่น ซึ่งระบุชื่อที่อยู่ชัดเจน
4. สำเนาบัตรประจำตัวผู้เสียภาษีอากร หรือสำเนาหรือภาพถ่ายใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (ร.ง.4) หรือสำเนาหรือภาพถ่ายใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.20) หรือสำเนาภาพถ่ายภาษีธุรกิจเฉพาะ (ภ.ง.20)
5. แผนที่ตั้งของสถานประกอบการ
6. หนังสือมอบอำนาจ (เฉพาะกรณีมอบอำนาจให้บุคคลอื่นกระทำการแทน พร้อมติดอากรแสตมป์ตามที่ประมวลรัษฎากรกำหนด)

แบบยื่นทะเบียนผู้ประกันตน

สปส. 1-03

ข้อมูลนายจ้าง	สำหรับเจ้าหน้าที่
ชื่อสถานประกอบการ..... เลขที่บัญชี <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> ลำดับที่สาขา <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> วันที่ผู้ประกันตนเข้าทำงาน..... ประเภทการจ้าง ☐ รายวัน ☐ รายเดือน ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....	เลขที่บัตรประกันสังคม <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
ข้อมูลผู้ประกันตน	
1. ชื่อ ☐ นาย ☐ นางสาว ☐ นาง..... ชื่อสกุล..... 2. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง 3. สัญชาติ..... 4. เกิดวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... 5. เลขประจำตัวประชาชน <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
6. สถานภาพครอบครัว ☐ 1. โสด ☐ 2. สมรส ☐ 3. หม้าย ☐ 4. หย่า ☐ 5. แยกกันอยู่ ☐ ไม่มีบุตร ☐ มีบุตรอายุไม่เกิน 6 ปี จำนวน.....คน ลำดับที่ 1 เกิดปี พ.ศ. <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> ลำดับที่ 2 เกิดปี พ.ศ. <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/>
7. สำหรับคนต่างด้าว ให้กรอกข้อความ ดังนี้ ☐ ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว เลขที่..... ☐ หนังสือเดินทาง (PASSPORT) เลขที่..... ☐ ใบอนุญาตทำงานคนต่างด้าว (WORK PERMIT) เลขที่..... อื่นๆ (ระบุ).....	เอกสารที่แนบ ☐ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ☐ สำเนาทะเบียนบ้าน ☐ สำเนาใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว ☐ สำเนาหนังสือเดินทาง ☐ สำเนาใบอนุญาตทำงานคนต่างด้าว ☐ อื่นๆ.....
ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้น ถูกต้องตามความเป็นจริงทุกประการ ลงชื่อ.....นายจ้าง (.....) วันที่.....	
ข้อมูลการเลือกสถานพยาบาล	
8. เลือกสถานพยาบาลประกันสังคม.....(ผู้ประกันตนเป็นผู้เลือกสถานพยาบาล) หากไม่สามารถจัดสถานพยาบาลที่เลือกให้ได้ ขอเลือกสถานพยาบาลสำรองคือ ลำดับที่ 1 ชื่อ.....หรือ ลำดับที่ 2 ชื่อ..... ลงชื่อ.....ผู้ประกันตน (.....) วันที่.....	<input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> (ผู้รับแบบ) วันที่.....

- คำแนะนำ**
1. ผู้ลงชื่อรับรองข้อมูลผู้ประกันตนเป็นผู้มีอำนาจกระทำการผูกพันบริษัทหรือผู้ได้รับมอบอำนาจ
 2. การแจ้งขึ้นทะเบียนผู้ประกันตนต่อสำนักงานประกันสังคมให้แจ้ง ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่รับลูกจ้างเข้าทำงาน มิฉะนั้นจะมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
 3. เมื่อข้อเท็จจริงที่แจ้งไว้เปลี่ยนแปลง ให้แจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงานประกันสังคมภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดจากเดือนที่มีการเปลี่ยนแปลง ถ้าแจ้งข้อเท็จจริงไม่ถูกต้องจะมีผลต่อสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับตามกฎหมาย
 4. การยื่นแบบโดยแจ้งรายชื่อบุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่ลูกจ้างขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกันตนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

คำอธิบาย

ข้อมูลนายจ้าง

1. ชื่อสถานประกอบการ ให้กรอกชื่อสถานประกอบการ ที่แจ้งขึ้นทะเบียนประกันสังคม พร้อมเลขที่บัญชีและลำดับที่สาขา
2. วันที่ผู้ประกันตนเข้าทำงาน (ให้กรอก วัน เดือน ปี ที่ผู้ประกันตนเข้าทำงานซึ่งจะมีผลต่อการขอรับประโยชน์ทดแทน)
3. กรอกประเภทการจ้างโดยระบุรายวัน รายเดือน หรืออื่นๆ

ข้อมูลผู้ประกันตน

1. ให้ผู้ประกันตนทำเครื่องหมาย / ในช่อง หน้าคำนำหน้านาม เช่น กรณีเป็นเพศชายให้ทำเครื่องหมาย นายแล้วกรอก ชื่อ-ชื่อสกุลให้ชัดเจนและครบถ้วน
2. เพศ ให้ผู้ประกันตนทำเครื่องหมาย / ในช่อง เช่น เป็นเพศชายให้ทำเครื่องหมาย ชาย
3. ให้ผู้ประกันตน กรอกสัญชาติลงในช่องสัญชาติ
4. วัน เดือน ปี เกิด ให้ผู้ประกันตนกรอกวัน เดือน ปี เกิด ให้ถูกต้องตามบัตรประจำตัวประชาชน
5. ให้กรอกเลขประจำตัวประชาชนให้ครบ 13 หลัก ตามบัตรประจำตัวประชาชน
6. สถานภาพครอบครัว

หม้าย คือ ผู้ที่คู่สมรสได้ตายไปแล้ว และขณะนี้ยังไม่ได้สมรสใหม่

หย่า คือ การจดทะเบียนหย่าต่อนายทะเบียนเพื่อให้ความเป็นสามีภรรยาสิ้นสุดลง

แยกกันอยู่ คือ มิได้อยู่ร่วมกันฉันสามีภรรยาและมีได้จดทะเบียนหย่าต่อนายทะเบียนจึงทำให้ความเป็นสามีภรรยาตามกฎหมายยังคงมีอยู่

ตัวอย่าง นางสมรัก พอดี สมรสแล้วแต่แยกกันอยู่และมีบุตรจำนวน 3 คน เกิด ปี พ.ศ. 2536 (อายุ 7 ปี) เกิด ปี พ.ศ. 2541 (อายุ 2 ปี) และเกิดปี พ.ศ. 2542 (อายุ 1 ปี)

6. สถานภาพครอบครัว

1. โสด 2. สมรส 3. หม้าย 4. หย่า 5. แยกกันอยู่
 ไม่มีบุตร มีบุตรอายุไม่เกิน 6 ปี จำนวน 2 คน ลำดับที่ 1 เกิดปี พ.ศ.
 ลำดับที่ 2 เกิดปี พ.ศ.

6.1 ถ้าผู้ประกันตนมีบุตรอายุเกิน 6 ปี ไม่ต้องกรอกรายละเอียดเกี่ยวกับบุตร

7. สำหรับชาวต่างชาติหรือคนต่างด้าวให้ทำเครื่องหมาย / ในช่อง ที่มีเอกสารหลักฐานที่ผู้ประกันตนมีอยู่ เช่น ทำเครื่องหมาย ใบอนุญาตทำงานคนต่างด้าว (WORK PERMIT) และกรอกข้อความให้ถูกต้องและครบถ้วน

ข้อมูลการเลือกสถานพยาบาล

การเลือกสถานพยาบาลในข้อ 8 ให้ผู้ประกันตนเลือกได้ตามเอกสารรายชื่อสถานพยาบาลประกันสังคมปีปัจจุบันเท่านั้น

หมายเหตุ ในการแจ้งขึ้นทะเบียนผู้ประกันตน (สปส. 1-03) ให้นายจ้างกรอกข้อมูลผู้ประกันตน ลงในทะเบียนผู้ประกันตน (สปส. 6-07) ทุกครั้งเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตรวจตราและควบคุมงานเกี่ยวกับประกันสังคม เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจตราได้

ประกาศสำนักงานประกันสังคม
เรื่อง การแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย และการขอรับเงินทดแทน
ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537*

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 48 และมาตรา 49 แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 เลขานุการสำนักงานประกันสังคม จึงกำหนดให้การแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย และการขอรับเงินทดแทนของลูกจ้าง จะต้องยื่นแบบแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย และคำร้องเรียกเงินทดแทน กองทุนเงินทดแทน สำนักงานประกันสังคม (กท. 16) ตามแบบท้ายประกาศนี้
 ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2537

(ลงชื่อ) **อำพล สิงทโกวินท์**
(นายอำพล สิงทโกวินท์)
 เลขานุการสำนักงานประกันสังคม

หมายเหตุ * ประกาศสำนักงานประกันสังคมฉบับนี้ แก้ไขเพิ่มเติมโดย ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง การแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย และการขอรับเงินทดแทน ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 20 พฤศจิกายน 2540

ประกาศสำนักงานประกันสังคม
เรื่อง การออกคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน
พ.ศ. 2537

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537
เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม จึงกำหนดแบบคำสั่งให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้าง
หรือผู้มีสิทธิ ดังนี้

เมื่อการสอบสวนปรากฏว่าลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย เนื่องจาก
การทำงานให้นายจ้างหรือมิใช่เนื่องจากการทำงานให้นายจ้าง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกคำสั่ง
ให้นายจ้างจ่ายเงินทดแทนแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิ หรือแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ แล้วแต่กรณี
ตามแบบคำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่ (กท.1) ท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2537

(ลงชื่อ) **อำพล สิงทโกวินท์**
(นายอำพล สิงทโกวินท์)
เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

คำสั่งพนักงานเจ้าหน้าที่
ที่
เรื่อง เงินทดแทน

.....นายจ้าง
ระหว่าง

.....ผู้ร้อง
พนักงานเจ้าหน้าที่ สำนักงานประกันสังคม/สำนักงานประกันสังคมจังหวัด/สำนักงาน
ประกันสังคมเขตพื้นที่ได้สอบสวนข้อเท็จจริงกรณีนี้ นาย/นาง/นางสาว.....
.....ซึ่งประสบอันตราย/โรค เนื่องจากการทำงาน
เมื่อวันที่.....ประกอบกับคำร้องเรียกเงินทดแทน ซึ่งผู้ร้องได้ยื่นไว้
เมื่อวันที่.....ตลอดจนพยานหลักฐานเท่าที่ปรากฏแล้วรับฟังได้ว่า

.....
พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาแล้วเห็นว่า.....
.....
สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....
(.....)

พนักงานเจ้าหน้าที่

(ลงชื่อ).....
(.....)

พนักงานเจ้าหน้าที่

ประกาศสำนักงานประกันสังคม
เรื่อง กำหนดแบบอุทธรณ์

เพื่อให้การอุทธรณ์ตามมาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและถูกต้อง อันจะเอื้อประโยชน์ต่อการอุทธรณ์ของนายจ้าง ลูกจ้าง และผู้มีสิทธิตามมาตรา 20 เลขานุการสำนักงานประกันสังคมจึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 การยื่นอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือตามแบบอุทธรณ์ท้ายประกาศนี้และให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ ที่สำนักงานประกันสังคมแห่งท้องที่ที่เป็นที่ตั้งสถานประกอบการของนายจ้าง สถานที่ทำงานหรือภูมิลำเนาของผู้มีสิทธิอุทธรณ์ แล้วแต่กรณี

ข้อ 2 ในกรณีผู้อุทธรณ์ประสงค์จะยื่นเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาให้ยื่นเอกสารหลักฐานดังกล่าวพร้อมกับหนังสืออุทธรณ์

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2537

(ลงชื่อ) **อำพล สิงทโกวินท์**

(นายอำพล สิงทโกวินท์)

เลขานุการสำนักงานประกันสังคม

หนังสืออุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้าชื่อ.....ในฐานะ.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

สถานประกอบการของนายจ้างชื่อ.....

ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....

จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

ข้าพเจ้าขอยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน ดังต่อไปนี้

ข้าพเจ้าได้รับคำสั่ง/คำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แล้วไม่พอใจคำสั่ง/คำวินิจฉัยดังกล่าว คือ.....

.....

.....

.....

.....

.....

จึงขอให้คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน.....

.....

.....

.....

.....

พร้อมนี้ได้แนบเอกสารมาด้วย คือ.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้อุทธรณ์

(.....)

ประกาศสำนักงานประกันสังคม

เรื่อง ขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาการนำส่งเงินสมทบของสถานประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรณีพิบัติ ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๔

ตามที่ได้เกิดภัยธรณีพิบัติในหลายจังหวัดภาคใต้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจของสถานประกอบการต่างๆ และสำนักงานประกันสังคมได้ให้ความช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนแก่นายจ้างผู้ประกอบการในเขตพื้นที่ประสบภัยธรณีพิบัติดังกล่าว โดยได้ขยายเวลาหรือเลื่อนกำหนดเวลาการนำส่งเงินสมทบตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มาแล้วครั้งหนึ่ง เนื่องจากปัจจุบันสถานประกอบการหลายแห่งยังคงได้รับผลกระทบอันเนื่องมาจากภัยธรณีพิบัติดังกล่าวอยู่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และมาตรา ๓ ประกอบกับมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ สำนักงานประกันสังคมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

๑. ให้ขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาการนำส่งเงินสมทบเฉพาะในส่วน of นายจ้างเข้ากองทุนประกันสังคมสำหรับนายจ้างที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรณีพิบัติในเขตพื้นที่จังหวัดระนอง จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดสตูล ซึ่งมีหน้าที่นำส่งเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมสำหรับงวดการจ่ายค่าจ้างประจำเดือนธันวาคม ๒๕๔๗ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ โดยนำส่งเงินสมทบได้ภายในวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๔๘

๒. ให้ขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาการนำส่งเงินสมทบเข้ากองทุนเงินทดแทนของนายจ้างที่ได้รับผลกระทบจากภัยธรณีพิบัติในเขตพื้นที่จังหวัดระนอง จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดสตูล ซึ่งมีหน้าที่นำส่งเงินสมทบเข้ากองทุนเงินทดแทน สำหรับเงินสมทบงวดที่ ๔/๒๕๔๗ (เดือนตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๔๗) และเงินสมทบ

ประจำปี ๒๕๔๔ ซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายภายในเดือนมกราคม ๒๕๔๔ งวดที่ ๑/๒๕๔๔ (เดือนมกราคม-มีนาคม ๒๕๔๔) ซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายภายในเดือนเมษายน ๒๕๔๔ งวดที่ ๒/๒๕๔๔ (เดือนเมษายน-มิถุนายน ๒๕๔๔) ซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๔๔ งวดที่ ๓/๒๕๔๔ (เดือนกรกฎาคม-กันยายน ๒๕๔๔) ซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบภายในเดือนตุลาคม ๒๕๔๔ งวดที่ ๔/๒๕๔๔ (เดือนตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๔๔) และเงินสมทบประจำปี ๒๕๔๔ ซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบภายในเดือนมกราคม ๒๕๔๕ โดยนำส่งเงินสมทบได้ภายในเดือนเมษายน ๒๕๔๕

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔

ไพโรจน์ สุขสัมฤทธิ์
(นายไพโรจน์ สุขสัมฤทธิ์)
เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

ประกาศสำนักงานประกันสังคม
เรื่อง การกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงาน
พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่กำหนดให้ส่วนราชการกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานแต่ละงาน และประกาศให้ประชาชนและข้าราชการทราบเป็นการทั่วไป ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เรื่องการลดขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชน สำนักงานประกันสังคมจึงออกประกาศกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง การกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงาน พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงาน พ.ศ. ๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ประกาศนี้แทน

ข้อ ๔ ระยะเวลาการดำเนินการแล้วเสร็จของงานให้เป็นไปตามรายละเอียดที่ปรากฏแบบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

สุรินทร์ จิรวិษณุ
(นายสุรินทร์ จิรวิษณุ)
เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

เอกสารแนบท้ายประกาศสำนักงานประกันสังคม
เรื่อง การกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงาน ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑

รายชื่อกระบวนการงาน	ระยะเวลา ดำเนินการแล้วเสร็จ
๑. การขึ้นทะเบียนกองทุนเงินทดแทนหรือการขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคม	๓๐ นาที
๒. การรับชำระเงินสมทบจากนายจ้าง	๒๐ นาที
๓. การขอรับเงินสมทบที่ชำระไว้แล้วคืน กองทุนเงินทดแทน	๓๐ นาที
๔. การรับชำระเงินสมทบจากผู้ประกันตนมาตรา ๓๙	๒๐ นาที
๕. การขอรับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนประกันสังคม กรณีประสบอันตราย หรือเจ็บป่วย	๔๕ นาที
๖. การขอรับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนประกันสังคม กรณีทันตกรรม	๓๐ นาที
๗. การขอรับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนประกันสังคม กรณีคลอดบุตร	๓๕ นาที
๘. การขอรับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนประกันสังคม กรณีทุพพลภาพ	๔๐ นาที
๙. การขอรับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนประกันสังคม กรณีสงเคราะห์บุตร	๓๐ นาที
๑๐. การขอรับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนประกันสังคม กรณีตาย	
(ก) เงินค่าทำศพ	๖๐ นาที
(ข) เงินสงเคราะห์กรณีตาย	๑๕๐ นาที
๑๑. การขอรับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนประกันสังคม กรณีชราภาพ	๔๕ นาที
๑๒. การขอรับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนประกันสังคม กรณีว่างงาน	๙๐ นาที
๑๓. การขอรับเงินทดแทนจากกองทุนเงินทดแทน	
(ก) การขอรับค่ารักษาพยาบาล	๔๕ นาที
(ข) การขอรับค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน	๓๐ นาที
(ค) การขอรับค่าทำศพ	๔๐ นาที
(ง) การขอรับค่าทดแทนกรณีไม่สามารถทำงานติดต่อกันได้เกินสามวัน	๔๕ นาที
(จ) การขอรับค่าทดแทนกรณีสูญเสียอวัยวะ	๖๐ นาที
(ฉ) การขอรับค่าทดแทนกรณีทุพพลภาพ	๖๐ นาที
(ช) การขอรับค่าทดแทนกรณีตาย	๙๐ นาที

รายชื่อกระบวนงาน	ระยะเวลา ดำเนินการแล้วเสร็จ
๑๔. การเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อความที่ยื่นไว้ต่อสำนักงานประกันสังคม	๑ วันทำการ
๑๕. การชำระเงินสมทบกองทุนประกันสังคมผ่าน Internet	๑๕ นาที
๑๖. การขอรับเงินสมทบที่ชำระไว้แล้วคืน กองทุนประกันสังคม (แนวทางเดิม)	๕๕ นาที
<p>หมายเหตุ สำนักงานประกันสังคมได้ปรับปรุงและพัฒนาระบบงาน โดยนำระบบเทคโนโลยีมาช่วยในการประมวลผลเข้าสู่ศูนย์กลางโดยอัตโนมัติ ประมวลผลข้อมูลเงินสมทบที่ผู้ประกันตนจ่ายเกิน และแจ้งการคืนเงินถึงผู้ประกันตนทางไปรษณีย์ (กรณีผู้ประกันตนทำงานกับนายจ้างหลายราย) โดยให้ผู้ประกันตนส่งหนังสือแจ้งขอรับเงินคืนทางไปรษณีย์เป็นแนวทางใหม่ในการให้บริการผู้ประกันตน โดยไม่ต้องเดินทางมาติดต่อที่สำนักงาน (แนวทางใหม่)</p>	๑๐ นาที
๑๗. การขึ้นทะเบียนผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙	๖๕ นาที
๑๘. การอนุมัติส่งจ่ายค่าบริการทางการแพทย์สำหรับการรักษาพยาบาล โดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางของกองทุนประกันสังคม	๗ วันทำการ
๑๙. การอุทธรณ์ของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน (กรณีการอุทธรณ์ทางการแพทย์)	๖๐ วันทำการ
รวม ๑๙ กระบวนงาน	

ประกาศสำนักงานประกันสังคม

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ อัตรา และวิธีการจ่ายค่าทดแทนให้แก่แพทย์ผู้ประเมินการสูญเสียสมรรถภาพของลูกจ้างตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗
พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงหลักเกณฑ์ อัตรา และวิธีการจ่ายค่าทดแทนให้แก่แพทย์ผู้ประเมินการสูญเสียสมรรถภาพของลูกจ้างตามมติคณะกรรมการการแพทย์ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๒ (๘) แห่งระเบียบคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุนเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๔๗ สำนักงานประกันสังคม จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ อัตรา และวิธีการจ่ายค่าทดแทนให้แก่แพทย์ผู้ประเมินการสูญเสียสมรรถภาพของลูกจ้างตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“**คณะกรรมการ**” หมายถึง คณะกรรมการในคณะกรรมการการแพทย์ กองทุนเงินทดแทน และคณะกรรมการในคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนซึ่งได้รับมอบหมายให้ตรวจประเมินการสูญเสียสมรรถภาพของลูกจ้าง

“**สำนักงาน**” หมายถึง สำนักงานประกันสังคม สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานคร พื้นที่ สำนักงานประกันสังคมจังหวัด สำนักงานประกันสังคมจังหวัดสาขาแล้วแต่กรณี

“**แพทย์**” หมายถึง แพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งที่ขึ้นทะเบียนเป็นแพทย์ผู้ประเมินการสูญเสียสมรรถภาพไว้กับสำนักงานประกันสังคม หรือผู้ที่คณะกรรมการการแพทย์กองทุนเงินทดแทนมอบหมายเพื่อตรวจประเมินการสูญเสียสมรรถภาพ

“**สูญเสียสมรรถภาพ**” หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะหรือการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกายหรือจิตใจภายหลังการรักษาด้วยวิธีทางการแพทย์สิ้นสุดแล้ว

ข้อ ๓ ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานเป็นเหตุให้สูญเสียสมรรถภาพ หากประสงค์จะขอรับค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๒) หรือ (๓) แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ จะต้องไปรับการตรวจร่างกายจากแพทย์ เว้นแต่ลูกจ้างมีเหตุผลอันสมควรไม่สามารถไปรับการตรวจได้ ให้ลูกจ้างแจ้งเหตุให้สำนักงานทราบ

ข้อ ๔ ในการตรวจประเมินการสูญเสียสมรรถภาพของลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานเพื่อขอรับค่าทดแทนกรณีสูญเสียสมรรถภาพให้ลูกจ้างมาพบแพทย์ หรือคณะอนุกรรมการเพื่อตรวจประเมินการสูญเสียสมรรถภาพ

กรณีลูกจ้างไม่สามารถมาพบแพทย์ได้ ให้แจ้งแพทย์เพื่อเดินทางไปตรวจร่างกายของลูกจ้างนอกสถานที่ และให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเดินทางไปกับแพทย์ด้วย

เมื่อแพทย์ได้ทำการตรวจประเมินร่างกายแล้ว ให้แพทย์ผู้ตรวจประเมินดังกล่าวจัดทำรายงานตามแบบที่สำนักงานกำหนด

ข้อ ๕ ในการตรวจประเมินการสูญเสียสมรรถภาพของลูกจ้างตามข้อ ๔ ให้จ่ายเงินเป็นค่าตอบแทนแก่แพทย์ ดังนี้

(๑) สำหรับการตรวจประเมินการสูญเสียสมรรถภาพของลูกจ้างรายละ ๕๐๐.๐๐ บาท (ห้าร้อยบาทถ้วน) และ

(๒) สำหรับการออกไปตรวจประเมินการสูญเสียสมรรถภาพของลูกจ้างนอกสถานที่ทำงานประจำของแพทย์ ให้จ่ายค่าตอบแทนในการทำงานชั่วโมงละ ๕๐๐.๐๐ บาท (ห้าร้อยบาทถ้วน) แต่ไม่เกิน ๒,๕๐๐.๐๐ บาท (สองพันห้าร้อยบาทถ้วน) ต่อราย เศษของชั่วโมงให้คิดเป็น ๑ ชั่วโมง โดยให้คำนวณระยะเวลาการเดินทางนับตั้งแต่ออกจากสถานพยาบาลที่แพทย์ประจำทำงานอยู่ จนถึงเวลาเดินทางกลับถึงสถานพยาบาลที่แพทย์ประจำทำงานอยู่

ข้อ ๖ การเบิกจ่ายค่าตอบแทนตามข้อ ๕ ให้เบิกจ่าย ณ สำนักงานแห่งท้องที่ที่ลูกจ้างทำงานอยู่ หรือสำนักงานที่ผู้รับจ้างและวินิจฉัยการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานของลูกจ้างรายนั้น

ข้อ ๗ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ปราณิน มุตตาทารัช

(นางปราณิน มุตตาทารัช)

รองปลัดกระทรวงแรงงาน รักษาราชการแทน

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

ประกาศสำนักงานประกันสังคม
เรื่อง ยกเลิกประกาศสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยกำหนดหลักเกณฑ์ อัตรา
และวิธีการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่แพทย์ผู้ประเมินการสูญเสียสมรรถภาพของลูกจ้าง

เพื่อให้การพิจารณาจ่ายค่าตอบแทนกรณีลูกจ้างสูญเสียอวัยวะหรือลูกจ้างทุพพลภาพ ตามมาตรา ๑๔ (๒) หรือ (๓) แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๒ (๔) แห่งระเบียบคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุนเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๔๗ สำนักงานประกันสังคม จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ อัตรา และวิธีการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่แพทย์ผู้ประเมินการสูญเสียสมรรถภาพของร่างกายของลูกจ้างตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๒ ให้ใช้ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ อัตรา และวิธีการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่แพทย์ผู้ประเมินการสูญเสียสมรรถภาพของลูกจ้างตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๓ ประกาศฉบับนี้ให้มีผลบังคับตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ปราณิน มุตตาทารัช

(นางปราณิน มุตตาทารัช)

รองปลัดกระทรวงแรงงาน รักษาราชการแทน

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

ประกาศสำนักงานประกันสังคม

ว่าด้วย การจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าทำศพให้แก่ชายจ้าง และค่าทดแทนคราวเดียว
เต็มจำนวน หรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่น พ.ศ. ๒๕๔๙

ด้วยระเบียบคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้ถูกยกเลิก โดยระเบียบคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินกองทุนเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๔๗ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าทำศพให้แก่ชายจ้างและค่าทดแทนคราวเดียวเต็มจำนวน หรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นเป็นไปตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ สำนักงานประกันสังคมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าทำศพให้แก่ชายจ้าง และค่าทดแทนคราวเดียวเต็มจำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่น พ.ศ. ๒๕๔๙”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วย การจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าทำศพให้แก่ชายจ้าง และค่าทดแทนคราวเดียวเต็มจำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่น พ.ศ. ๒๕๓๗

(๒) ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วย การจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าทำศพให้แก่ชายจ้าง และค่าทดแทนคราวเดียวเต็มจำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานกองทุนเงินทดแทน สำนักงานประกัน

สังคมเขตพื้นที่ สำนักงานประกันสังคมจังหวัด หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสาขา แล้วแต่กรณี

“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานที่รวมตลอดถึงยานพาหนะซึ่งจัดไว้เพื่อประกอบโรคศิลปะตามกฎหมาย ว่าด้วย การควบคุมการประกอบโรคศิลปะ หรือซึ่งจัดไว้เพื่อประกอบกิจการอื่นๆ ว่าด้วย การผ่าตัด ฉีดยา หรือฉีดยาใดๆ หรือด้วยการใช้กรรมวิธีของการประกอบโรคศิลปะ ทั้งนี้ โดยกระทำให้เป็นปกติธุระไม่ว่าจะได้รับประโยชน์ตอบแทนหรือไม่ แต่ไม่รวมถึงสถานที่ขายยาตามกฎหมาย ว่าด้วย การขายยา ซึ่งประกอบธุรกิจขายยาโดยเฉพาะ

“ผู้มีสิทธิ” หมายความว่า ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

หมวด ๑

การจ่ายค่ารักษาพยาบาล

ข้อ ๔ สำนักงานประกันสังคมอาจทำความตกลงกับสถานพยาบาล เพื่อจ่ายค่ารักษาพยาบาลของลูกจ้างให้แก่สถานพยาบาลโดยตรงได้

ข้อ ๕ เมื่อลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเข้ารับรักษาพยาบาล ณ สถานพยาบาลที่สำนักงานประกันสังคมได้ทำความตกลงตามข้อ ๔ ไว้ ให้สำนักงานจ่ายค่ารักษาพยาบาลของลูกจ้างให้แก่สถานพยาบาลนั้น

ข้อ ๖ ในกรณีที่ลูกจ้างได้เข้ารับการรักษาพยาบาล และนายจ้าง หรือลูกจ้าง ได้ทตรงจ่ายค่ารักษาพยาบาลไปก่อน ให้นายจ้าง หรือลูกจ้าง เบิกค่ารักษาพยาบาลจากสำนักงาน โดยยื่นคำขอตามแบบท้ายประกาศนี้ พร้อมกับแสดงใบเสร็จรับเงินค่ารักษาพยาบาลของสถานพยาบาลซึ่งลูกจ้างได้ไปเข้ารับการรักษาพยาบาลต่อสำนักงานภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้ทตรงจ่ายหรือวันที่ทราบคำวินิจฉัยแล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ ในกรณีที่สถานพยาบาลไม่มียาหรือสิ่งอื่นที่จำเป็นเพื่อให้ผลของการประคบ อंत्रายหรือการเจ็บป่วยบรรเทาหรือหมดสิ้นไปรวมถึงอุปกรณ์เครื่องใช้หรือวัสดุที่ใช้ทำหน้าที่แทนหรือช่วยอวัยวะที่ประสบอันตรายให้ลูกจ้างชื้อยาหรือสิ่งของดังกล่าวจากสถานอื่นได้ เมื่อหัวหน้าสถานพยาบาลหรือแพทย์ผู้ตรวจรักษาของสถานพยาบาลนั้นแล้วแต่กรณีลงชื่อรับรองว่าให้ชื้อยาหรือสิ่งของดังกล่าวได้

ค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่ง นายจ้าง หรือลูกจ้าง แล้วแต่กรณี สามารถขอเบิก

จากสำนักงาน โดยยื่นคำขอตามแบบท้ายประกาศนี้ พร้อมกับแสดงใบเสร็จค่าใช้จ่ายและคำรับรองดังกล่าวด้วย

หมวด ๒

การจ่ายค่าทำศพให้แก่ตายจ้าง

ข้อ ๘ ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้จัดการศพของลูกจ้างไปพลางก่อนตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้นายจ้างยื่นคำขอตามแบบท้ายประกาศนี้ พร้อมกับแสดงหลักฐานค่าใช้จ่ายในการจัดการศพเพื่อขอรับคืนจากสำนักงาน

หมวด ๓

การจ่ายค่าทดแทนคราวเดียวเต็มจำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่น

ข้อ ๙ ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติการจ่ายค่าทดแทนคราวเดียวเต็มจำนวน หรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นแก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิ

(๑) หัวหน้าประกันสังคมจังหวัดสาขามีอำนาจอนุมัติในเขตท้องที่ที่สำนักงานออกคำสั่งจ่ายเงินทดแทน

(๒) ประกันสังคมจังหวัดมีอำนาจอนุมัติในเขตท้องที่ที่สำนักงานออกคำสั่งจ่ายเงินทดแทน

(๓) ผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่มีอำนาจอนุมัติ ในเขตท้องที่ที่สำนักงานออกคำสั่งจ่ายเงินทดแทน

๔) ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนเงินทดแทนมีอำนาจอนุมัติทั่วประเทศ

ข้อ ๑๐ ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิที่ประสงค์จะขอรับค่าทดแทนคราวเดียวเต็มจำนวน หรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นให้ยื่นคำร้องตามแบบคำร้องท้ายประกาศนี้ต่อสำนักงานทั่วประเทศ

ข้อ ๑๑ เมื่อสำนักงานได้รับคำร้องตามข้อ ๑๐ แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกเหตุผลและความจำเป็นในการขอรับค่าทดแทนคราวเดียวเต็มจำนวน หรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่น ในกรณีจำเป็นจะให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิแสดงหลักฐานประกอบคำร้องด้วยก็ได้ แล้วเสนอให้ผู้มีอำนาจตามข้อ ๙ พิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๑๒ การอนุมัติจ่ายค่าทดแทนคราวเดียวเต็มจำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่น

แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามประกาศนี้ ให้จ่ายได้เฉพาะค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ดังนี้

(๑) ค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ จะอนุมัติจ่ายคราวเดียวเต็มจำนวนก็ได้

(๒) ค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้อนุมัติจ่ายได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๑๓ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หักส่วนลดค่าทดแทนคราวเดียวเต็มจำนวน หรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิในอัตราร้อยละสองต่อปี

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

ไพโรจน์ สุขสัมฤทธิ์

(นายไพโรจน์ สุขสัมฤทธิ์)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

คำร้องขอรับค่าทดแทนคราวเดียวหรือระยะเวลาอย่างอื่น

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอรับค่าทดแทนคราวเดียวหรือระยะเวลาอย่างอื่น
เรียน.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี บัตรประจำตัวประชาชนเลขที่.....

วันที่ออกบัตร.....บัตรหมดอายุ.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ต.รอก/ชอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

เป็นผู้มีสิทธิได้ค่าทดแทนในฐานะ ลูกจ้าง ผู้มีสิทธิหรือผู้แทนโดยชอบธรรมของ.....

กรณีเสียชีวิตของลูกจ้างชื่อ.....

ตามคำวินิจฉัยเลขที่.....โดยได้รับค่าทดแทนตามมาตรา 18 ()

เป็นเวลาทั้งสิ้น.....เดือน.....วัน และได้รับค่าทดแทนไปแล้วตั้งแต่.....

ถึง.....รวม.....เดือน.....วัน เป็นเงิน.....บาท ข้าพเจ้ามีความประสงค์

จะขอรับค่าทดแทนล่วงหน้าเป็นเวลา.....เดือน.....วัน โดยยินยอมให้หักส่วนลด 2% ตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติ

เงินทดแทน พ.ศ. 2537 และกฎกระทรวงฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2538) ว่าด้วยการกำหนดอัตราส่วนลดกรณีจ่ายค่าทดแทนคราวเดียวเต็ม

จำนวนหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่น ฉบับลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2538 ระหว่างระยะเวลาที่ขอรับเงิน ข้าพเจ้าจะไม่ขอสิทธิรับค่า

ทดแทนรายเดือนหรือเรียกร้องสิทธิอื่นใดนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนดไว้

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำร้อง

(.....)

เรียน.....

ผู้ยื่นคำร้องมีสิทธิรับค่าทดแทนตามมาตรา 18 ().....เดือนๆ ละ.....บาท

รับค่าทดแทนไปแล้ว.....เดือน.....วัน เป็นเงิน.....บาท

ขอรับค่าทดแทนล่วงหน้า.....เดือน.....วัน พิจารณาจ่าย.....เดือน.....วัน เป็นเงิน.....บาท

หักส่วนลด 2% (.....) เป็นเงิน.....บาท

เงินคงเหลือที่จะได้รับจริง เป็นเงิน.....บาท

(.....)

พนักงานเจ้าหน้าที่ได้พิจารณาแล้ว มีเหตุผลสมควรอนุมัติ ไม่อนุมัติเพราะ..........
พนักงานเจ้าหน้าที่

...../...../.....

อนุมัติ ไม่อนุมัติ เพราะ.....

ตรวจสอบแล้ว

ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนเงินทดแทน

ผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่.....

ประกันสังคมจังหวัด.....

ประกันสังคมจังหวัดสาขา.....

คำขอรับเงินทดแทนที่ได้ตรงจ่ายคืน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอรับเงินทดแทนที่ได้ตรงจ่ายคืน

เรียน

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว)

ที่อยู่ปัจจุบัน.....

ในฐานะ () นายจ้าง () ลูกจ้าง สถานประกอบการชื่อ.....

เลขที่บัญชี (กรณีนายจ้างยื่นคำขอ).....มีความประสงค์

ขอรับเงินทดแทนของลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ชื่อ.....

เลขที่ประสบอันตราย.....ดังนี้

1. ค่ารักษาพยาบาล เป็นเงิน.....บาท

2. ค่าทำศพ เป็นเงิน.....บาท

ข้าพเจ้าได้แนบหลักฐานมาเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

1. ใบเสร็จรับเงินค่ารักษาพยาบาล จำนวน.....ฉบับ

2.

3.

4.

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำร้อง

(.....)

ประกาศสำนักงานประกันสังคม
เรื่อง หลักเกณฑ์การประเมินการสูญเสียสมรรถภาพ
โดยใช้คู่มือแนวทางการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพทางกายและจิต
ฉบับเฉลิมพระเกียรติ ในโอกาสการจัดงานฉลองสิริราชสมบัติครองราชย์ 60 ปี

ตามประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์การวินิจฉัยและการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพของผู้ป่วย หรือบาดเจ็บด้วยโรคจากการทำงาน ลงวันที่ 22 พฤษภาคม 2540 ข้อ 4 กำหนดว่า การประเมินการสูญเสียสมรรถภาพ ให้ใช้หลักเกณฑ์การประเมินการสูญเสียสมรรถภาพ “คู่มือกำหนดแนวทางการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพทางกายและจิต” ของคณะกรรมการที่ปรึกษาพนักงานเงินทดแทน กรมแรงงาน พ.ศ. 2525 หรือจนกว่าจะมีฉบับใหม่ หรือเกณฑ์จากต่างประเทศ และสำนักงานประกันสังคมได้ออกประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่องหลักเกณฑ์การประเมินการสูญเสียสมรรถภาพ โดยใช้คู่มือแนวทางการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพทางกายและจิตของลูกจ้าง ตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 นั้น

สำนักงานประกันสังคมได้ปรับปรุงคู่มือแนวทางการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพทางกายและจิต ฉบับจัดทำ 2 ซึ่งมีคณะอนุกรรมการวิชาการด้านการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพ และคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจปรับปรุงแนวทางการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพ ฉบับจัดทำ 3 เป็นผู้ดำเนินการ โดยคำแนะนำและเห็นชอบของคณะกรรมการการแพทย์ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีคู่มือที่ทันต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน และถูกต้องตามหลักวิชาการแพทย์และมาตรฐานสากล ช่วยให้แพทย์ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคมประเมินการสูญเสียสมรรถภาพได้ชัดเจนขึ้น รวมทั้ง เป็นการร่วมเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสเฉลิมฉลองการครองราชย์ 60 ปี โดยได้ขนานนามคู่มือฉบับจัดทำ 3 ที่ปรับปรุงใหม่ในครั้งนี้ว่า คู่มือแนวทางการประเมินการสูญเสียสมรรถภาพทางกายและจิต ฉบับเฉลิมพระเกียรติในโอกาสจัดงานฉลองสิริราชสมบัติครองราชย์ 60 ปี จึงขอยกเลิกประกาศสำนักงานประกันสังคม